

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 6

**Presidència
de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet.**

Sessió celebrada dia 3 de novembre del 1999, a les 10,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) *De l'Hble. Sr. Conseller de Cultura i Educació per tal d'informar sobre el projecte de llei de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2000 (RGE núm. 3585/99).*

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació i Cultura, alts càrrecs que l'acompanyen, bon dia. Comença la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts relativa a la tramitació dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2000. En primer lloc, deman si hi ha substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Margalida Capó substitueix Manuel Jaén.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President, Joan Marí i Tur substitueix Pere Palau.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Cecili Buele substitueix Bosco Gomila.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Miquel Gascón substitueix Fèlix Fernández.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Cultura i Educació per tal d'informar sobre el projecte de llei de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2000 (RGE núm. 3585/99).

Passam, idò, a tractar la compareixença de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Damià Pons i Pons, per tal d'explicar els pressuposts de la seva conselleria. El conseller ve acompanyat dels alts càrrecs següents: Jaume Pons Pons, secretari general tècnic; Jaume Morey i Sureda, director general d'Administració Educativa; Jaume Gual Mora, director general de Planificació i Centres; Arnau Amer Sastre, director general de Personal Docent; Catalina Bover Nicolau, directora general d'Ordenació; Bartomeu Llinàs Ferrà, director general d'Inspecció; Martí March Cerdà, director general d'Universitat; Joan Melià Garí, director general de Política Lingüística; Pere Muñoz Perugorria, director general de Cultura; Tomàs Martínez Miró, assessor d'Educació i Cultura; i Rosa Campomar, cap de Premsa.

Per informar sobre el tema, té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Damià Pons i Pons. Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. senyores diputades, senyors diputats, passaré a exposar, intentant no allargar-me més enllà dels tres quarts, una mica quina és la proposta de pressuposts que presenta el Govern en l'àrea d'Educació, Cultura i Política Lingüística.

Aquesta és la primera cosa que voldria remarcar, d'aquests pressuposts n'han estat excloses l'àrea d'Esports i l'àrea de R+D que en els pressuposts de l'any anterior formaven part de la Conselleria d'Educació i Cultura perquè, com saben vostès, Esports i R+D han passat a les conselleries de Benestar Social i d'Energia i Innovació Tecnològica.

Els pressuposts que presentam, com vostès ja hauran vist, ascendeixen a una quantitat prou considerable, 60.760.105.959 milions, que representen el 41'14% del pressupost que aquest any el Govern de les Illes Balears proposa per a l'any 2000, és evidentment un percentatge important que posa en evidència el pes de l'àrea d'Educació, sobretot dins la totalitat de les competències que el Govern té, és, evidentment, una manera de visualitzar la importància política social d'aquesta àrea, i a la vegada és una manera també de visualitzar totes aquelles mancances que encara té la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria competencial, perquè és evident que si les Illes Balears tenguessin competències en altres àrees, com puguin ser Sanitat, etc., el percentatge global que correspon a Educació, lògicament, minvaria.

Com a introducció, diria que hem pretès elaborar un pressupost en el qual les partides s'ajustassin al màxim a la realitat de les despeses, sobretot, diria jo, en aquells petits detalls pressupostaris que pot ser tenen una aparença e poca importància, però que després, dins la gestió ordinària dels pressuposts al llarg de l'any, en poden arribar a tenir molta. I, si em permeten, els posaré un petit exemple que és significatiu d'aquest esperit amb el qual s'ha enfocat la realització dels pressuposts. En els pressuposts de l'any 99, el Museu de Menorca, per exemple, tenia 100.000 pessetes destinades a la partida per energia elèctrica, enguany tindrà 3.100.000 pessetes destinats a energia elèctrica. Què vol dir això?, que enguany permetrem que el director del museu no hagi de patir la vergonya durant mesos de no poder pagar l'electricitat, i d'aquesta manera pugui dedicar els seus esforços i les seves atencions i treballs a altres activitats.

El pressupost es divideix en tres grans blocs, que seran una mica el fil conductor de la meva exposició, el primer gran bloc es referirà a Educació, evidentment representa gairebé el 40% de la totalitat del pressupost d'Educació; dins l'àmbit d'Educació farà una subdivisió, en Educació no universitària i Educació universitària; després hi haurà un segon bloc, dedicat a Cultura, en el qual bàsicament parlaré de dues coses diferents, d'una banda els aspectes que fan referència als pressuposts per a la gestió dels centres culturals, i un altre segon aspecte, aquelles partides que es destinaran a la promoció exterior i interinsular de la Cultura, i finalment hi haurà un tercer bloc que és el bloc de Política Lingüística, que és un bloc que enguany presentarà la novetat que es destinarà íntegrament a dur a terme realització de polítiques de normalització lingüística en els diferents àmbits de la societat, i no contràriament al que havia succeït en els tres anys anteriors, en els quals la partida de normalització lingüística era una espècie de caixa negra on anar a cercar recursos per subvencionar coses absolutament diverses i heterogènies que no tenien res a veure amb la normalització lingüística.

Hauran vist també vostès, quan hauran mirat el volum que correspon als pressuposts d'Educació, Cultura i Política Lingüística, que enguany, jo crec que s'ha millorat considerablement la literatura descriptiva als davantals que precedeixen la presentació de les diferents partides dedicades als diferents programes. Jo crec que enguany s'ha fet un esforç, crec que encara s'ha d'augmentar, per intentar sortir de presentacions estereotipades, purament genèriques, i s'ha entrat a una fase de concrecions, que jo crec que ajuda els parlamentaris dels diferents grups, a poder entendre millor quins són els conceptes, els programes concrets que es desenvoluparan amb les partides que vénen a continuació. Jo, com que crec que aquesta literatura descriptiva de les diferents partides i dels diferents programes és prou exhaustiva, la veritat és que no hi faré massa referència, amb la confiança que vostès ja l'han llegida i, per tant, la coneixen.

És possible que després del torn d'intervencions, algun grup, el grup de l'oposició concretament, pugui recórrer a la qualificació d'aquests pressuposts, com a pressuposts continuïstes, la veritat és que no em preocupa gens ni mica, perquè és evident que l'administració és un ens que té una dinàmica pròpia, amb una distribució de partides que poc afecten la capacitat d'intervenció del gestor polític de cada moment, ara, jo demanaria que observassin com es produeixen múltiples canvis en els petits detalls, amb la capacitat d'afrontar amb rapidesa la solució de coses que feia molt de temps que estaven pendents, en el reforçament de programes ja existents, que són reforçats, com dic, o amb l'inici de programes nous.

Així mateix, i crec que té pes i importància suficient com perquè mereixi ser esmentat encara que en molts de casos no tenguí una traducció pressupostària, durant l'any pressupostari del 2000, s'impulsaran des de la Conselleria d'Educació i Cultura tota una sèrie de mesures legislatives i normatives que creim que són absolutament imprescindibles de cara a dotar el nostre sistema educatiu d'un cos legal, per entendre'ns, al màxim d'adaptat a la nostra realitat educativa i, evidentment, al màxim d'operatiu en relació amb aquesta realitat educativa. Així, puc anunciar que aquesta setmana mateix ja tindrà entrada al Parlament la Llei del consell social de la Universitat, la propera setmana l'entrada al Parlament de la Llei del consell escolar de les Illes Balears, és a dir, les propostes de modificació de la Llei del consell escolar de les Illes Balears, també és bastant immediat l'Ordre del Pla quadriannual de formació del professorat, la previsió és que en els primers mesos de l'any que ve es creï el Consell escolar de les Illes Balears, que l'any que ve, també, es creï el Consell de la formació professional de les Illes Balears, que es promulgui el Decret de regulació de la inspecció educativa, probablement l'any que ve podrem tenir la possibilitat de presentar un projecte de llei d'educació d'adults, també una bona part del decret de definició dels diferents currículums escolars, es podrà presentar en Comissió de Cultura, un pla d'ordenació dels ensenyaments musicals i probablement, també, un pla referit a les escoles d'idiomes i a la possible creació d'una xarxa d'aquestes escoles d'idiomes, és possible que encara em deixi alguna cosa, però ja anirà sortint amb posterioritat.

Dites aquestes coses que, valguin a manera de presentació, podríem ara, anar vegeu aquests diferents blocs que he esmentat: Educació, Cultura i Política Lingüística. Començaríem per Educació.

A Educació, com he dit, faríem una doble divisió: ensenyament no universitari, evidentment dins aquest ensenyament, que té un pressupost que arriba al 53.857 mil milions, una cosa que m'agradaria posar en evidència és que, lògicament, en aquest capítol hi ha dues grans partides. Hi ha la partida de personal docent i no docent, dels serveis administratius de la conselleria, aquesta partida pot arribar a uns 35.000 milions de pessetes; i després n'hi ha una altra, també, de molt important, que és la partida destinada a concerts educatius, concerts educatius que, lògicament, també és molt considerable, enguany arribarà o l'any que ve arribarà a 11.000 milions de pessetes, exactament 1.000 milions de pessetes més que l'any pressupostari del 99. Evidentment, també dins aquesta partida hi ha un altre capítol molt important, que passa els 1.000 milions de pessetes que és una partida destinada al funcionament de centres públics d'educació primària i d'educació secundària. Aquestes són les tres grans partides d'aquest ensenyament no universitari. Per quina raó augmenten els pressuposts en aquests àmbits? En personal i en concerts educatius, fonamentalment augmenten perquè s'han produït una sèrie de factors, com vosaltres sabeu enguany es produeix per primera vegada la concertació de l'educació infantil de 4-5 anys, això lògicament representa un increment; també es produeix el concert per primera vegada a 4t d'ESO i, a la vegada, es dona una passa més amb el procés d'homologació retributiva del professorat públic i de la privada concertada que, com sabeu encara no hi ha un acord, a l'espera de l'existència d'un estatut de funció pública docent propi de les Illes Balears, i mentrestant i per decisió de l'administració anterior, que nosaltres no hem fet res més que donar-li continuïtat, s'abona a compte als ensenyants unes quantitats. Lògicament, això és el que ha permès o el que explica aquest increment.

Així i tot, ara el que voldria és, dins l'àmbit dels ensenyaments no universitaris, ressaltar una mica en relació amb les diferents direccions generals, una sèrie de programes que em mereixen importància suficient com perquè cregui que han de ser objecte d'una atenció diríem particularitzada.

Començaria per tota una sèrie de ... bé, primer de tot començaria per una qüestió que ja he dit abans, que és aquella voluntat que hem tengut d'ajustar al màxim les despeses, els pressuposts, però, a les despeses reals, aquí podria posar múltiples exemples, per exemple imagineu que l'any passat de lloguers hi havia 110 milions de pessetes, i en realitat se'n gastaven 140; idènguan en pressupostam 140; d'energia elèctrica hi havia un milió de pessetes i se'n gastaven 12, idènguan en pressupostam 12; de transport escolar n'hi havia 545 i se'n gastaven 640, idènguan en pressupostam 640; de formació del professorat, enguany, primer per ajustar més a la realitat de l'any anterior, i segon, perquè, com vostès comprendran, si s'aprova el Pla quadriannual de formació del professorat, això requerirà una partida important, es pressuposten 92 milions de pessetes; una altra partida absolutament mal pressupostada, evidentment amb intenció, neteja i endreçament, 30 milions de pessetes, enguany en pressupostam 118, que són més o menys les quantitats reals, que corresponen a aquests conceptes.

Per tant, primera característica que voldria observar dins l'ensenyament no universitari és que s'ha pretès aproximar al màxim pressupostos a despeses reals. Creim que això és una millora qualitativa dels pressupostos, en la mesura que permetrà una millor gestió d'aquests pressupostos i no haver de començar immediatament després de l'aprovació un ball de modificacions de crèdit, que podrien arribar a gairebé un centenar abans que haguessin transcorregut els primers mesos.

Dit això, he dit que remarcaria una sèrie de programes, una sèrie d'àrees, dins els ensenyaments no universitaris. La primera àrea que voldria esmentar és la que fa referència als ensenyaments musicals, i bàsicament, com és lògic, em referesc al conservatori.

Vosaltres sabeu que enguany ja ha entrat en funcionament el nou edifici, una feliç iniciativa que es va emprendre fa prop de dos anys, i enguany s'imparteix per primera vegada en el Conservatori de les Illes Balears els estudis de conservatori superior. Això, lògicament, ha implicat més dotació en professorat i també el nou centre ha implicat més dotació en despeses de funcionament.

A més a més, tenim la consciència claríssima que Menorca i Eivissa són dos temes pendents. Durant l'any 2000 s'hauran d'afrontar les extensions del Conservatori de les Illes Balears, però com vaig dir a una pregunta parlamentària fa unes setmanes, està a l'espera d'aquest Pla d'ordenació dels ensenyaments musicals, que jo confii que a final d'aquest any podrà estar enllestit i que determinarà quin tipus d'oferta d'estudis musicals hi ha d'haver a cadascun dels indrets de les nostres illes.

Mentrestant, i tenint en compte que hi ha un creixement notable des d'iniciatives municipals per crear i millorar escoles municipals de música, enguany, dins les ajudes als ajuntaments per a escoles municipals de música, s'hi produeix un increment de 12 milions de pessetes que permetrà que els ajuntaments, d'acord amb una convocatòria pública que es faci, puguin tenir unes quantitats superiors a les d'anys anteriors.

Així mateix, també s'incrementa, no amb tanta quantitat, la partida per a beques d'estudis musicals a fer a l'exterior, una vegada ja s'hagin de fer estudis que a les Illes Balears no es puguin oferir.

Creim que tot això anuncia aquesta voluntat política que jo he manifestat en diverses ocasions de procurar que l'educació musical experimenti un increment qualitatiu i quantitatiu important de l'oferta aquests propers anys.

Després, una altra qüestió que voldria esmentar, que fa referència a una altra àrea, són programes que afecten tres direccions generals, concretament: la Direcció General de Planificació i Centres; la Direcció General d'Ordenació i Innovació, i la Direcció General de Formació Professional i d'Inspecció Educativa. Evidentment, sé que no es tracta de parlar amb massa detall de cadascuna d'aquestes coses, però crec que sí que convé esmentar-ho.

És evident que, des de Planificació i Centres i des d'Ordenació i Innovació, que, en molts de casos, cavalquen una sobre l'altra, en qüestions de partides pressupostàries, el que hi ha és una voluntat de fer un gran esforç en formació del professorat. En principi, establim una partida de 90 milions de pessetes. Evidentment, el professorat, i ahir se'n va parlar en el plenari del Parlament, necessita tenir programes que li permetin una actualització permanent, un reciclatge permanent i, a la vegada, que l'habilitin per afrontar els nous reptes, les noves problemàtiques que el sistema educatiu genera contínuament, amb una espècie de metamorfosi permanent.

I evidentment, dins aquests apartats de Planificació i Centres i d'Ordenació i Innovació és on entren tots els programes d'elaboració de currículums, de transport escolar, de menjadors escolars, iniciatives, totes elles, que feim comptes atendre en la mesura que es creïn les necessitats.

Evidentment, també dins l'àmbit de Planificació i Centres és on correspon situar tot el tema de l'educació d'adults, que serà pròximament objecte d'una interpel·lació, per tant, per ventura, no és necessari que en parlem massa, però és evident que l'educació d'adults necessita d'una certa reordenació i un cert reenfocament.

I després, és evident que, dins tot el que fa referència a la qüestió de Planificació i Centres, també hi ha tots els contactes, acords de cooperació entre Conselleria d'Educació i ajuntaments i diferents sectors relacionats amb l'educació, com són pares, associacions de pares, federacions, confederacions de pares, etc.

A totes aquestes iniciatives, a tots aquests programes, els corresponen partides importants, les quals, en el cas de Planificació i Centres poden, juntament amb Ordenació, s'inclouen en el capítol 48 i tenen partides de 411 i 135 milions de pessetes.

Després, uns programes que m'agradaria esmentar són els que fan referència al que podríem dir recursos humans destinats a l'atenció de la diversitat.

En aquests moment ja hi ha 453 centres públics i concertats de les Illes Balears de primària i d'infantil que tenen qualche tipus de recurs d'aquestes característiques, i de secundària, n'hi ha manco, però en sobrepassen els 120.

Ara bé, allò que voldria comentar amb vista al curs 1999-2000 i a compte del pressupost del 2000 és que enguany hi ha hagut, aquest curs hi ha hagut un increment de 33 centres d'infantil i primària i 9 de secundària que han rebut per primera vegada recursos humans i econòmics d'educació especial. Aquests recursos econòmics suposen un total de 36 milions de pessetes, destinats als centres, més la partida destinada a personal, que, com podeu imaginar, és considerablement major.

Pel que fa a compensatòria, s'ha passat de 92 mestres a 197 mestres. 92 mestres eren els que hi havia el curs 98-99, per tant, en dos cursos s'ha incrementat un centenar aquesta dotació de recursos humans, i això suposa que, a més de les despeses de personal, cada centre rebrà unes 100.000 pessetes per unitat de compensació educativa i/o taller de llengua i cultura, que és l'instrument que ha establert la Conselleria d'Educació i Cultura per fer una tasca d'integració de tota aquella població externa a la nostra realitat insular, tant en termes lingüístics com culturals, ja sigui procedent de centre europa, de la península o del nord d'Àfrica.

És evident que aquest és un programa important, del qual algun dia haurem de parlar amb més detall.

Després, una altra cosa que voldria esmentar, és tot el que fa referència a programes que, bàsicament, impulsa la Direcció General de Formació Professional i Inspecció Educativa. Abans ja he parlat de la creació del Consell de Formació Professional.

Una cosa que també es farà a compte del pressupost del 2000 és una potenciació considerable dels programes de garantia social. Hi ha un increment del 10% respecte de la convocatòria de l'any passat, s'hi destinaran 220 milions de pessetes, dels quals 70 aniran dirigits a ajudes econòmiques per desenvolupar programes per part d'entitats locals i 150 per part d'entitats privades. Supòs que som conscients tots de la importància que tenen aquests programes de garantia social, que permeten recuperar alumnat que ha tenguut un fracàs escolar en l'època de l'escolarització obligatòria i que, a través d'aquest programa de garantia social, es recupera o per als àmbits professionals o per als nous cicles formatius.

Després, una altra cosa important serà la participació interinstitucional en matèria de formació professional. Som absolutament conscients que es tracta d'implicar-hi no tan sols les altres administracions, per exemple, i molt prioritàriament, les locals, sinó que també es tracta d'implicar-hi entitats empresarials, sindicals, per tal que aquesta formació professional sigui el màxim d'eficaç i el màxim d'estesa socialment. A aquest programa de participació interinstitucional en matèria de formació professional, s'hi destinaran 46 milions de pessetes.

Es destinaran 164 milions de pessetes a la formació en centres de treball. D'aquesta manera, permetem que alumnat es formi en els centres de treball mateix, cosa que representa que l'Administració s'estalvia grans inversions, per exemple en tallers, i a la vegada permet a aquest alumnat un coneixement directíssim sobre com funciona un centre de treball, com es gestiona. Normalment, aquests centres de treball tenen uns equipaments tecnològics molt més actualitzats que els que podria tenir la mateixa Administració educativa. Això permetrà uns 85 grups-classe i un total de 1.398 alumnes durant el curs 1999-2000.

A més a més, també es treballarà a fons en el que és l'àmbit de l'oferta de cicles formatius i d'equipaments. En aquest cas, pensam en nou cicles formatius per al curs 2000-2001.

Es destinaran 115 milions de pessetes a equipaments i 105 milions de pessetes a infraestructures, sense comptar els cicles que puguin desenvolupar-se mitjançant convenis amb empreses.

Una altra cosa que correspondrà enguany a la Direcció General de Formació Professional és la regulació de la inspecció educativa a l'àmbit de l'ensenyament no universitari. Els serveis d'inspecció són uns serveis importantíssims per al bon funcionament del sistema educatiu, un servei d'inspecció que supervisi, que controli, que assessori i que avalui permanentment el sistema.

Evidentment, es farà una ampliació de plantilles, es dotaran, concretament, les illes d'Eivissa i Formentera d'un inspector més, i es dotarà l'illa de Mallorca de tres inspectors més; en principi, a Menorca, es calcula que els dos inspectors existents són suficients per atendre-hi les necessitats de la seva funció.

Un altre aspecte que correspon a la Direcció General de Formació Professional i Inspecció Educativa que tampoc no vull deixar d'esmentar és que enguany es farà un esforç per a la consolidació definitiva d'un projecte que encara és en fase embrionària, que és l'Arxiu Museu d'Educació, situat a Inca, que permetrà que tot el material documental i objectual que ha produït el sistema educatiu al llarg del temps a les Illes Balears i, especialment, a l'illa de Mallorca, sigui dipositat, conservat i, en un moment determinat, convertit en element museístic per ser objecte de visita.

Aquestes són algunes de les coses que voldria esmentar dels desdoblaments no universitaris, me'n queda una molt important però, també, que és la que fa referència a les inversions.

És evident que hauran vist vostès que en el terreny de les inversions, enguany, les inversions que es proposen en educació són 3.482 milions de pessetes, els quals es poden veure desglossats en els pressupostos per illes i per conceptes, obra nova, reparació i manteniment d'edificis, mobiliari i una partida important per a adquisició d'equipaments informàtics, per dir-ho d'alguna manera.

És evident que, en aquests primers mesos d'aquest Govern, una de les coses que hem contribuït a posar en evidència és que a les Illes Balears, malgrat que això ja no és raonable que fos així, encara hi ha mancances importantíssimes en qüestió d'equipaments docents, d'edificis, la cosa més bàsica del sistema educatiu. Supòs que les explicacions són fàcils d'entendre. A les Illes Balears no hi ha hagut una regressió considerable de la població escolar, en aquest moment, a les Illes Balears, hi ha la mateixa població escolaritzada que fa cinc o sis anys, o set, i a més a més hi ha hagut tota una sèrie de processos, com l'ampliació de l'educació infantil, l'escolarització a centres d'ensenyament secundari dels darrers dos cursos d'ESO i, a la vegada, la introducció dins el sistema educatiu de tota una sèrie d'ofertes noves, tallers de llengua, educació compensatòria, desdoblament de classes d'idiomes, que lògicament ha generat noves demandes d'espai, se suposa que noves demandes d'espai que han de donar com a fruit un increment de la qualitat de l'educació que s'ofereix als nostres alumnes. Això planteja un repte fort per als pròxims quatre anys. Ja heureu vist per la premsa fa un cert temps, que la primera avaluació feta per la Secretaria General Tècnica de les necessitats d'inversions aquests propers 5 anys arribaven als 24.000 milions de pessetes, i evidentment aquesta quantitat tan considerable requerirà que en el seu moment s'hagi de plantejar un proposta d'acord a l'Estat per tal que col·labori en la resolució d'aquestes mancances.

Aleshores, amb la perspectiva de l'any que ve, hi ha una voluntat de donar un impuls fort a la creació d'aquests nous centres, a l'ampliació o a la reparació, i aquí evidentment ja tenim tot un llistat de possibles punts de les Illes. És evident que s'haurà de donar una prioritat a l'illa d'Eivissa. L'illa d'Eivissa, fora cap dubte ni un, és la que està en pitjors condicions d'oferta de centres educatius, però també hi ha necessitats considerables a l'illa de Mallorca, especialment a les zones del litoral.

Tots els que estan una mica introduïts dins la gestió educativa saben que el procés d'inversions en noves construccions és un procés llarg i lentíssim, que comença per un fet concret, que és que l'ajuntament de torn aporta el solar a la Conselleria per tal que la Conselleria iniciï tota la tramitació. Evidentment la nostra voluntat seria que durant l'any 2000 ja es pogués començar el màxim nombre d'edificis, però som conscients que en molts de casos tot just haurem entrat dins la fase de solar, realització de projecte i concurs públic, concurs públic que malauradament, tenint en compte la situació de les Illes Balears en aquest moment pot donar com a resultat en molts de casos que el concurs públic quedi desert. Ens ha passat recentment a dos llocs de Mallorca, a Santa Maria i a Lluçmajor no s'hi ha presentat absolutament ningú. Això lògicament encara contribueix molt més a endarrerir tots el procés, un procés que per part de l'Administració, amb molta vigilància de l'Administració, com a mínim sobrepassa els sis mesos. Per tant, les possibilitats per fer centres nous l'any que ve són relatives. Així i tot m'atreviré a esmentar una sèrie de llocs on ja tenim clar que la construcció de nous centres és imprescindible, i que ja hem post en marxa tota la maquinària per tal de fer-ho possible. En aquests moments a Eivissa, com vostès saben, està en fase de construcció l'institut de sa Colomina; l'any 2000 la Conselleria aportarà a aquest institut 181 milions de pessetes. Vostès saben que a Eivissa ja recentment l'Ajuntament de Sant Josep ha donat un solar a la Conselleria per tal que s'iniciï tot el procés de construcció de l'Institut de Sant Agustí. En aquests moments s'ha començat a elaborar el projecte arquitectònic, que encara no estava fet, i la idea seria que a mitjan l'any que ve es pogués haver ja resolt el tema del concurs públic per iniciar-ne les obres dins l'any 2000. En el cas d'Eivissa també hi ha una escola d'educació primària, que és l'escola de Puig d'en Valls, de Santa Eulària, que l'Ajuntament ja disposa de solar, i en aquest moment s'ha començat la tramitació de la sessió a la Conselleria. Així mateix, hem demanat a l'Ajuntament de Santa Eulària un altre solar, ja molt més pròxim al nucli històric de Santa Eulària, i l'Ajuntament de paraula ens ha dit que abans que acabi aquest any té previst que el podrà entregar. Evidentment queda també un altre institut previsible a Eivissa, que és l'institut de Sant Llorenç, un institut que ja tenia solar, però que és un solar inhàbil, perquè la Comissió de Patrimoni de l'illa d'Eivissa va considerar que no s'hi podia construir un institut, perquè interferia negativament sobre el conjunt monumental de l'església de Sant Llorenç, i per tant ara s'està en la fase de recerca d'un nou solar.

En el cas de Menorca, sobretot hi ha intervencions en una sèrie d'edificis, d'instituts, que s'han de millorar o s'han d'ampliar, i és possible que es plantegi la construcció d'una nova escola a Sant Climent, però encara està pendent de solar també.

Després a Mallorca, ja hi ha en aquests moments el solar de Marratxí, ja hi ha projecte, i la conselleria ha arribat a un acord amb l'Ajuntament de Marratxí per signar un conveni que permetrà pagar l'institut en quatre terminis, 300 milions de pessetes cada any. També hi ha un solar al Port de Pollença per construir-hi un institut d'ESO, ja hi ha el projecte en marxa, ja hi ha un acord de conveni amb l'Ajuntament, que aportarà el 50% els dos primers anys, que li seran retornats el tercer i el quart any, ben igual que a Marratxí. Tenim qüestions pendents a Mallorca importants: a s'Illot hi ha una necessitat absoluta de solar de centre d'educació primària, però en aquest moment es troben que les normes urbanístiques no permeten disposar d'un solar. Això també succeeix a alguns altres llocs de Mallorca. Però bé, en qualsevol cas, no crec que ara sigui el moment de fer un repàs, si després algú de vostès vol que li aclareixi alguna informació més, ja li comentaré. Evidentment també hi ha l'institut de Sineu que ja està en funcionament, hi ha l'institut de s'Arenal, que estarà acabat a finals del mes de novembre, que també hauran de ser atesos pressupostàriament l'any que ve en algun cas.

En qualsevol cas, una cosa voldria dir, i és que aquestes inversions en millora de la xarxa escolar de les Illes Balears són unes inversions que s'afrontaran amb el pressupost de l'any 2000 i s'executaran amb la màxima rapidesa possible, però evidentment sent conscients de les servituds que tota la tramitació administrativa imposarà, i que faran que en alguns casos per ventura no puguin executar-se del tot el que fa referència a la construcció de nous centres, en canvi sí que es podrà executar tot el que fa referència a reparacions d'edificis que són obres menors, i per tant al llarg de l'any 2000 jugarem segons les possibilitats en uns tipus d'inversions o unes altres.

Una altra inversió important que voldria esmentar és la que fa referència als equipaments informàtics. Vostès saben que publicitàriament va ser presentat per l'anterior Govern el projecte de l'Aula Bit, un projecte que es va reduir a molt poca cosa, gairebé només a una petita intervenció de cablejament dels centres de professors, i l'Aula Bit en realitat era un projecte una mica virtual, en la mesura que no hi havia partides reals als pressupostos. Nosaltres enguany, a compte del pressupost de l'any 2000, hi posam 170 milions de pessetes, d'un projecte que l'avaluació que n'han fet els tècnics d'informàtica puja a 1.800, que es desenvoluparia en diversos anys, i que intentaria implicar-hi empreses privades, i també empreses especialitzades en el que podríem dir telecomunicacions, i en alguns casos amb empreses relacionades amb telecomunicacions que ja tenen el deure de col·laborar en la realització d'aquesta xarxa, com és el cas de Retevisión, que ha d'aportar 100 milions de pessetes en concepte a la part proporcional que correspon a les Illes Balears en el repartiment d'una aportació total que Retevisión es va comprometre a fer en el moment que va guanyar el concurs públic per ser usufructuari d'aquesta concessió.

La idea és crear una xarxa informàtica que uneixi tots els centres educatius entre ells i amb la xarxa mundial de pàgines web a través d'Internet, i això serà un projecte que es concretarà a l'any 2000 en una instal·lació a 25 o 26 centres, que a la vegada permetrà que a final de l'any 2000 es faci una avaluació rigorosa de l'aplicació i del model, i del seu funcionament, i que després s'anirà fent extensiu a tots els altres casos en general. El càlcul que han fet els tècnics és que cada centre que s'inclouï en aquesta xarxa, evidentment dependrà de les dimensions del centre, tindrà un cost mitjà d'uns 6 milions de pessetes, i per tant si se n'han de beneficiar al final uns 300 centres surt aquesta partida de 1.800 que jo vos comentava. Aquest és un aspecte important que també volia esmentar d'inversions a compte del capítol d'enguany.

Ara passàrem, si els sembla, a l'ensenyament universitari. Ja he esmentat que aquesta mateixa setmana entrarà al Parlament l'avantprojecte de llei del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears, i la idea seria que els primers mesos de l'any que ve quedàs constituït aquest Consell Social. Enguany en relació amb els pressupostos de l'any passat hi ha un increment a les partides que fan referència a la transferència nominativa i a la inversió nominativa de 330 milions de pessetes. Això representa un increment del 7%, en el benentès que a compte dels pressupostos del 99 ja hem pogut atendre dos objectius que estaven plantejats des de feia un cert temps, com és la compra de l'edifici de Can Salord d'Alaior, que permetrà l'ampliació de l'extensió universitària de Menorca, dotant-la de més espais i de més possibilitats, que ha costat 20 milions de pessetes, i després s'ha pogut atendre a compte d'enguany una partida que s'havia d'atendre en el pressupost de l'any que ve, que era l'adquisició d'aules prefabricades per un valor de 77 milions de pessetes. Per tant, jo diria que aquestes quantitats, 77 més vint, o sigui 97, en realitat són part del pressupost de l'any 2000 que ha pogut ser atesa a compte del pressupost del 99, i això representaria que l'aportació a la Universitat com a transferència s'hagi incrementat un 9%.

Evidentment aquí hi ha la pregunta: a quines necessitats donam resposta amb aquest increment de la transferència nominativa? Evidentment l'aplicació de l'IPC, l'aplicació d'un document de plantilles i de pas, la integració dels estudis de la diplomatura de turisme, la subvenció de títol propi d'extensions de l'UIB a les illes de Menorca i d'Eivissa, l'accés a la Universitat, les pràctiques de magisteri, fons bibliogràfic, etcètera. En realitat totes aquestes partides allò que fan és permetre que el funcionament ordinari de la Universitat disposi de més recursos i que per tant garanteixi o estigui compromès a garantir a la Universitat uns majors índexs de qualitat.

Una pregunta que s'acostuma a fer és: quina és la subvenció per estudiant que d'aquesta transferència es deriva?, quina és l'aportació per estudiant que d'aquesta transferència es deriva? Hem de confessar que encara no tenim xifres absolutament exactes. Encara no tenim la xifra definitiva dels estudiants matriculats, però podem afirmar que l'aportació per estudiant i any per l'any 2000 serà aproximadament d'unes 325.000 pessetes, la qual cosa representa un increment d'unes 14.000 pessetes respecte de l'any anterior. Per tant és evident que aquí també hi ha un guany important. Amb tot, s'ha de dir que és una xifra que encara està per baix de la mitjana estatal d'universitats de la dimensió de la nostra, que està en torn de les 370.000 pessetes, o sigui que encara ens queda un camí important per recórrer. Val a dir que aquest camí important per recórrer anirà lligat a la implantació de nous estudis, que fora cap dubte podrà ajudar a incrementar l'aportació per estudiant i any. Amb aquestes aportacions d'enguany, quina és la ràtio professor/alumnes d'acord amb aquestes xifres? L'any 99 la ràtio professors/alumnes oscil·lava en torn del 21,21, el present curs la ràtio serà de 19 alumnes per professor. Amb aquestes xifres també creim que donam una passa important per a la millora qualitativa de l'educació universitària.

A més a més, i al marge d'aquells 5.127 milions que he dit abans, en els pressupostos d'enguany hi ha una partida de 95 milions de pessetes per beques a estudiants universitaris, beques per residència i transport als estudiants universitaris de les Illes Balears, ja sigui perquè des de Menorca, Eivissa i Formentera puguin cursar estudis a Mallorca, o sigui perquè a qualsevol de les Illes puguin cursar fora de les Illes Balears estudis universitaris que no s'imparteixen a les nostres illes. A més a més hi ha una partida per borses de viatge Erasmus, associacions estudiants, etcètera. Una altra partida important que enguany apareix als pressupostos és una partida destinada a subvencionar l'Escola Universitària de Turisme del Consell d'Eivissa i Formentera. Sobre aquest tema cal tenir en compte dues qüestions: enguany, l'any 99, ja s'ha fet una transferència de 53 milions de pessetes, al curs 97-98 se n'havia feta una de 13 milions, i enguany, el 2000, es farà una transferència de 49 milions de pessetes, que és el que s'ha convingut que és el cost real d'aquesta escola, que recentment -i és una bona notícia, com saben vostès- s'ha integrat dins la Universitat de les Illes Balears. A més a més d'aquests 53 milions, en descomptam 49 que corresponen a l'Escola de Turisme, en queden 5, aquests 5 serviran per potenciar, d'acord amb la UIB i els consells insulars, la política d'extensió universitària.

Queda una qüestió pendent -i ja acab-, que és la que fa referència a les noves construccions de la Universitat. Com vostès saben, recentment s'ha obert la possibilitat, que Europa ha de confirmar o ha de desmentir, que la Universitat pugui ser inclosa dins l'Objectiu 2. Això representaria un ajut important per construcció d'equipaments d'ordre bàsicament científic de la Universitat, però la Universitat té dos altres problemes greus en equipaments, en edificis, dels quals ja es parla des de fa 5 o 6 anys. Un és la construcció del multiplau, que està valorat en uns 2.100 milions de pessetes, i l'altra la construcció de la biblioteca (...) en uns 900 milions de pessetes. La idea d'aquesta conselleria és facilitar al màxim les coses per tal que la Universitat pugui assumir l'inici de la construcció d'aquests nous edificis, i en aquests moments ja està en un estat molt avançat un acord entre Educació i Cultura, Hisenda i Universitat, per tal de fer unes aportacions creditícies a la Universitat, que permetin que la Universitat l'any 2000 mateix ja iniciï la construcció de tots aquests edificis.

Una altra cosa també important, que tindrà repercussions econòmiques que hauran de ser ateses en el seu moment és l'acord entre el personal docent investigador, la Universitat i la Conselleria per tal de millorar la situació del professorat universitari a través d'implantació d'un sistema de complements retributius, en funció d'assoliment d'objectius de qualitat en la investigació i la docència, i a la vegada paral·lelament a això, un procés d'homologació del personal PAS de la mateixa Universitat. Consideram importants totes aquestes mesures que fan referència a la Universitat, que representaran un salt qualitatiu important al llarg de l'any 2000.

Ara passariem a Cultura. La primera cosa que s'ha de comentar és a quines coses concretes ens referim quan parlem de cultura, en el benentès que el que és promoció cultural interna dins el propi territori és una competència que correspon als consells insulars. Aquí bàsicament hi ha dues coses, d'una banda les partides de cultura que es destinen a la gestió dels centres que són de titularitat estatal cedits en gestió al Govern de les Illes Balears. Aquí vostès veuran en els seus pressupostos que aquestes partides que corresponen als diferents centres, biblioteques, museus i arxius, són partides que no augmenten espectacularment, però augmenten d'una manera, diria jo, significativa, amb partides del que són despeses corrents. Abans he citat el cas del Museu de Menorca, de 100.000 pessetes en electricitat passam als 3.100.000. Però també servirà l'exemple del Museu de Menorca. El Museu de Menorca és un museu que té el mateix personal ara, que està obert al públic tot el dia, que ha tengut als darrers 15 anys, que ha estat tancat al públic. Això és una cosa absolutament injustificable. Sabem com resulta de difícil la creació de noves places de personal, aleshores momentàniament s'incrementa la plantilla d'estudis i treballs tècnics del Museu de Menorca, per tal de fer possible que pugui cobrir-se aquesta necessitat. Tots els centres augmenten uns quants milions de pessetes, que els permetran afrontar millor la seva vida quotidiana al llarg de l'any 2000.

Hi ha un inversió grossa a un museu, que és el Museu de Mallorca, una partida de 40 milions de pessetes. Els explicarem el perquè d'aquesta inversió: Ens hem trobat un informe dels arquitectes del Govern, datat si no record malament l'any 95, en el qual s'avisava a la Conselleria que el voladís del Museu de Mallorca està a punt de caure, amb les conseqüències de perillositat greus que això podria determinar. L'altre dia, fa dos dies exactament, va caure una pedra del voladís del Museu de Mallorca. És evident que no podem esperar que ens enviïn els doblers per reparar el Museu de Mallorca i el seu voladís, i aposta en els pressupostos d'enguany del Museu de Mallorca hi ha una partida de 40 milions de pessetes destinades a aquesta qüestió.

Després hi ha un altre apartat dins l'àmbit de la cultura, que és una funció que als anys anteriors, el Govern anterior semblava que no es veia necessitat política d'assumir, però que aquest Govern la veu com a molt important, i és promoure una promoció exterior de la cultura de les Illes Balears cap a la resta dels països de llengua catalana, cap a la resta de l'Estat espanyol, cap a la resta d'Europa. I evidentment hi ha partides per fer això, perquè això permetrà que els nostres grups de teatre, els nostres músics, els nostres escriptors puguin assolir una difusió a l'exterior molt considerable; i a la vegada una qüestió important és que aquesta política exterior que assumeix el Govern, en una lògica distribució de competències en matèria cultural entre consells i Govern, ve acompanyada per una implicació del Govern en el foment dels intercanvis culturals entre les diferents Illes Balears, que crec que també respon a una voluntat política i a la vegada a la més elemental de les lògiques: que les coses de Mallorca siguin conegudes a Menorca i Eivissa, les de Menorca a Mallorca i Eivissa, les d'Eivissa aquí a Mallorca, etcètera, fomentant d'aquesta manera intercanvis culturals. Tot el que fa referència a cultura, més enllà de la gestió dels centres, fa referència a aquesta funció de promoció exterior, i de foment dels intercanvis culturals entre Illes que comentava.

A més hi ha dues observacions a fer, que no és que siguin molt substancials, però sí que les exposaria. Una és la que fa referència a l'aportació pressupostària a la Fundació Pública per la Música, què passava habitualment? Que es pressupostava una quantitat inferior a la que s'havia aprovat als pressupostos de la Fundació, i que el president del Govern de les Illes Balears amb la seva signatura havia beneït. Per exemple, l'any passat es pressupostaren 180 milions de pessetes -quan dic l'any passat vull dir l'any 99, perdonau- l'any 99 es pressupostaren 180 milions de pessetes, i en realitat el pressupost tocava ser de 207, per tant nosaltres ara hem hagut de fer una ampliació de 47 milions de pessetes. Intentam que per l'any que ve la Fundació Pública tenguí realment la partida que correspon, que són 207 milions de pessetes. I haureu vist que hi ha una disminució de la partida que correspon a sa Llonja. Per quina raó això? La partida de sa Llonja, per realitzar-hi exposicions, fonamentalment a sa Llonja i a l'espai Ramon Llull de la Casa de Cultura, passa de 60 a 30 milions de pessetes; per quina raó? Vosaltres haureu llegit pels diaris que aquest any 2000 està previst que s'iniciï un procés de restauració de sa Llonja, amb participació del Ministeri de Cultura, que aportarà 150 milions de pessetes, 150 milions de pessetes que haurà d'aportar el Govern de les Illes Balears, i que per tant haurà d'habilitar durant l'any 2000 aquesta partida, i la previsió és que sa Llonja, per tant, l'any 2000 tenguí un funcionament que tot just durarà uns pocs mesos. Per tant, no tenia sentit pressupostar quantitats que no s'haurien de necessitar.

Després passam al darrer apartat, i ja acabaré, que és el que fa referència a política lingüística. El director general de Política Lingüística no hi és, el disculparíem perquè tenia compromisos de feina per Menorca, i és a Menorca avui. Quant a normalització lingüística, la primera observació a esmentar és que es manté el pressuposts en els termes que tenia l'any passat, poc més poc menys, i té una particularitat, però, important, que l'any 2000 el pressupost de normalització lingüística es destinarà de veritat a normalització lingüística. Aquesta és la gran notícia. Per tant, serà de veritat que hi ha un poc més de 300 milions de pessetes per destinar a normalització lingüística, una política de normalització lingüística que cercarà la màxima implicació dels consells insulars, dels ajuntaments, dels agents socials, de la societat, intentant convenir, pactar programes de normalització lingüística amb tots aquests col·lectius. Una política lingüística que -m'ho havia oblidat abans- en bona mesura es consensuarà i es determinarà dins el Consell Social de la Llengua que es pretén crear, amb implicació de les diferents administracions i diferents sectors socials; una política lingüística que, en la mesura que sigui possible, i ho ha de ser al màxim, procurarà racionalitzar recursos, coordinar-se amb altres administracions, i complementar-se amb les tasques que en l'àmbit de la normalització lingüística facin altres administracions o altres agents socials. Una de les tasques a les quals es donarà importància serà la coordinació amb les institucions dels altres territoris de llengua catalana, perquè creim que se'n poden derivar beneficis evidents. Supòs que haureu vist per la premsa recentment que hi ha la possibilitat que d'aquí al mes de juny s'estrenin a les Illes Balears 16 pel·lícules en llengua catalana, que tendran un cost ínfim per a la comunitat autònoma de les Illes Balears, gràcies que la Generalitat de Catalunya ha acceptat que una de les còpies que ells gestionen el seu doblatge, es traspassi a les Illes Balears. Això és una mostra concreta dels avantatges que es poden derivar d'aquests acords de coordinació. I després un cosa a la qual no renunciem, i pròximament ja hi haurà representants de la Conselleria que participaran a un acte d'aquests, és procurar que la llengua catalana des de les Illes Balears també tenguí una presència als fòrums de trobada de llengües europees no estatals que es van produint periòdicament, i que ara com ara no hi havia gaire tendència del Govern anterior a anar-hi.

Dites aquestes coses, jo ara passaria a esmentar-los un parell de programes que em semblen especialment interessants de política lingüística. Un d'ells és projecció exterior, un conveni amb la Universitat britànica de Sheffield, i possibles lectorats en altres universitats, persones que no tan sols ensenyen la llengua catalana a estudiants de filologia interessats, sinó que són transmissors de la cultura de les Illes Balears en aquests països. Després un altre apartat és acords amb col·legis professionals, sindicats i associacions culturals, hi destinarem uns 10 milions de pessetes; Pla de foment de la normalització lingüística a l'Administració local, evidentment convenis amb ajuntaments, 40 milions; difusió del coneixement de llengua catalana i sobre la llengua catalana, aquí hi ha diverses coses: Junta Avaluadora de Català 35 milions, Gabinet de Terminologia i Onomàstica 9, creació de centres d'autoaprenentatge 15 milions, etcètera. Després una tasca que es farà, comença la setmana que ve, és formació i assessorament d'agents de normalització lingüística, un curs de locució, jornades adreçades a responsables tècnics i polítics d'aplicar programes de normalització lingüística. Un programa important serà el foment de l'ús de la llengua catalana entre els joves, s'hi destinaran uns 29 milions de pessetes, jocs de llengua, *scrabble* a instituts, bancs de dades, música, estades de pràctica lingüística, jornades, elaboració de produccions videogràfiques per a estudiants, etcètera. Un altre apartat és l'anàlisi de la situació

sociolingüística, 5 milions de pessetes; foment del català al món comercial, la nostra idea és fer anualment una gran campanya, enguany la faríem en el món comercial, posant-nos d'acord amb els consells insulars, que en el cas de Mallorca ja la ve fent des de l'any anterior i l'altre, i en els de Menorca i Eivissa que pretenen impulsar-la. I després hi ha un altre apartat que és foment de l'ús del català als mitjans de comunicació i al cinema, que pot passar per la tasca de procurar que el català sigui present al món de l'audiovisual, per un sistema, una convocatòria pública d'ajuts a les publicacions periòdiques en llengua catalana, i per la creació d'alguna possible proposta, en estudi encara, de ràdio que permeti vehicular tota la producció musical, audiovisual, en aquest cas sonora només, que moltes vegades no acaba de tenir acollida a les cadenes, per dir-ho d'alguna manera, més centralitzades quant a la seva programació a Madrid mateix.

De totes aquestes coses en volia parlar tres quarts d'hora, n'he parlat més. No sé si he estat ordenat o no gaire ordenat, però he intentat ser-ho. Evidentment com s'aclariran de veritat els pressupostos és mirant atentament el que hi ha escrit al volum que vos han repartit, i evidentment estic disponible per qualsevol pregunta que faceu, detallar-la i concretar-la d'una manera més clara. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, Abans d'entrar en el torn de preguntes, jo deman als diferents portaveus dels grups si podem continuar directament, o si volen fer algun recés. Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. El Grup Popular demanaria un recés de cinc-deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Cinc minuts. Cinc minuts perquè a les dotze i mitja n'hi ha una altra.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Entram en el torn de preguntes: grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el diputat Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Mixt, des d'Unió Mallorquina, volem agrair al conseller i al seu equip la seva presència aquí per explicar el pressupost per a l'any 2000. Com a partit que dóna suport a aquest govern veim amb satisfacció aquest pressupost perquè suposa complir una sèrie d'aspiracions que teníem els partits que avui en dia formam el pacte de progrés. Des d'Unió Mallorquina veim moltes de les nostres reivindicacions, exposades en el nostre partit, reflectides o, almanco, un començament en aquest pressupost.

Veim amb satisfacció l'increment pressupostari en matèria d'ensenyament. Nosaltres ja diguérem des d'Unió Mallorquina en el seu moment que les transferències, quan s'assoliren, s'assoliren inadecuadament i que hi havia una manca de finançació, i aquest govern ha hagut de fer un esforç important per intentar cobrir les necessitats mínimes imprescindibles.

Veim també amb satisfacció la concreció de programes i de partides que ens ha explicat el Sr. Conseller. Pensam que els pressupostos han de reflectir les despeses que van destinades i que no són simplement un calaix de sastre on després es van fent, via modificacions de crèdit, els retocs dels mateixos pressupostos. Per això veim amb molta satisfacció que aquests pressupostos s'ajustin a la realitat.

En matèria d'ensenyament no universitari, l'increment pressupostari és molt important, sobretot en matèria de personal, en el capítol 2, en el capítol d'inversions i en el capítol 4, de concerts, la qual cosa ens omple de satisfacció i va en la línia que nosaltres demanàvem en el nostre programa electoral. Veim també amb satisfacció el programa de formació del professorat, que creim que és molt necessari, que era molt necessari incrementar-lo. Comprovam també l'increment en les partides d'inversions, que pensam que només han de ser un inici de la inversió que en el futur s'haurà de realitzar, però pensam que el Sr. Conseller només ha previst les partides necessàries per a enguany, donat que l'execució pressupostària és complexa i no es pot pressupostar tot en un mateix exercici.

En ensenyament universitat, comprovam també amb satisfacció l'increment pressupostari, que es va acostant a les ratios d'inversió o de transferència corrent de la comunitat autònoma per alumne que nosaltres desitjam, si bé pensam que encara ens queda molt de camí a recórrer i que no ens hem de conformar amb assolir les ratios que tenen altres universitats de l'Estat espanyol, sinó que si volem que la nostra universitat tenguí els nivells educatius que corresponen haurem de superar aquestes ratios.

Comprovam també amb satisfacció l'increment del pressupost de cultura i pensam que és una prova de la honestedat de les persones que regeixen aquesta conselleria que, sabent que per ventura hi haurà partides que es veuran afectades amb possibles transferències als consells insulars, s'han dotat adequadament i no s'han fet, com es feia en altres ocasions, feines de maquillatge amb el pressupost de la Comunitat Autònoma.

En definitiva, volem felicitar al conseller i al seu equip per aquests pressuposts que han presentat per a l'any 2000. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. La meua pregunta és ara: vol que el conseller li contesti, un per un, o tots junts, com feren ahir? M'és igual, i ho he consultat al conseller i també ha dit que li era igual. Junts? Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el diputat Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Abans d'intervenir respecte d'aquest punt voldríem fer constar en acta la felicitació del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista al personal de la casa per haver fet tanta via i rapidesa en fer-nos arribar el diari de la sessió d'ahir, que no fa ni 17 hores que va acabar i ja el tenim aquí imprès, sobre la taula.

Vull agrair la compareixença del conseller d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, acompanyat dels seus vuit col·laboradors alts càrrecs, i dues col·laboradores alts càrrecs de la conselleria, i des del nostre grup parlamentari voldríem, amb aquesta intervenció, remarcar alguns aspectes que des del nostre punt de vista mereixen una atenció més intensa de la llarga i extensa exposició que ens ha fet el Sr. Conseller.

Primerament, ens ha semblat molt clar que en assenyalar aquestes tres grans àrees de la conselleria, per al nostre grup parlamentari s'ha fet evident l'esforç que s'està fent des d'aquesta conselleria perquè l'educació i la cultura en el conjunt de les Illes Balears pugui tenir una política realment eficaç, tant pel que fa a educació, com a cultura, com a política lingüística. Les hem vist molt ben definides, segons l'exposició que se'ns ha fet, molt concretades i, d'aquesta manera, podem entendre molt millor els conceptes i els programes que figuren en aquest projecte de pressupost que, amb unes quantitats que mai no s'havien vist a aquestes Illes Balears que arriben als gairebé 61.000 milions de pessetes, fan veure que el Govern de les Illes Balears realment té molt d'interès en enfortir la política educativa i cultural.

En segon lloc, també volem felicitar, perquè nosaltres aquí com a diputats venim a fer feina i, pel que se'ns ha dit, enguany o l'any que ve en tndrem molta respecte d'aquesta àrea; albiram que hi ha un gran embalum de feina parlamentària on haurem de treballar l'elaboració i l'aprovació de diverses i nombroses disposicions que afecten molts d'aspectes que se'ns han estat presentant, com pot ser el Consell Social de la Universitat, el Consell escolar, el Pla quadriennal de formació del professorat, el Consell de formació professional, l'educació d'adults, els currículums, els ensenyaments musicals, escoles d'idiomes, etc., etc.

En tercer lloc, també remarcam des del nostre grup parlamentari l'esforç que s'ha fet per ajustar els pressuposts a les despeses reals que té la conselleria. És una de les grans mancances que nosaltres hem trobat aquests anys anteriors, el fet de veure que per una banda anaven les despeses reals i per l'altra anaven els números que figuraven sobre els llibres i sobre els pressuposts, i això, com ens ha dit el Sr. Conseller, es fa en base al fet que es volen atendre les necessitats reals de cadascun dels consells insulars, les necessitats reals dels ajuntaments, les necessitats reals de cada centre escolar, les necessitats reals del que són entitats o associacions lligades al món educatiu. Això ens sembla també un tercer aspecte molt positiu.

I finalment, i com a partit que se sent..., com a formació política, com a grup parlamentari en representació d'un partit que es considera nacionalista i, a més a més, progressista, entenem que val la pena remarcar el que és l'ampliació de recursos humans i econòmics per a l'educació especial, a la qual ha fet esment, i per a la integració sociocultural de la població immigrant. Creim que aquest és un dels reptes, dels grans reptes que les polítiques educatives i culturals d'aquestes Illes Balears, a mesura que vagin passant els anys amb més intensitat s'haurà d'afrontar i, per tant, veim molt bé que l'any 2000 sigui l'inici d'una política integradora, educativa i cultural que tenguí una bona base pressupostària. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, el diputat Sr. Tirs Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, intentaré ser breu perquè en aquestes ocasions hi ha una cosa fonamental, i és que el que analitzam és la quantitat de veritat que hi ha entre el que es pensa i el que es pensa fer, que és la quantitat de veritat política. A les hores de plantejar ideològicament el que es pretén fer, la ideologia, el punt de vista de grup, etc., tendrien molta importància, però quan es té la responsabilitat de la gestió pública hi ha un condicionant fatal, que és la quantitat de diners que un té per fer sonar la música que estigui d'acord amb la lletra que hi ha posat abans. Per tant, jo he d'estar content..., sí, he d'estar satisfet perquè al discurs de presentació la lletra i la música corresponien bastant, i consider que amb la quantitat de diners que hi ha el pensament d'utilitzar-los és correcte, que açò ja és molt, ja és molt per acostar-se a aquesta quantitat de veritat política a què havia fet esment quan he començat la intervenció.

Seria ridícul negar que si hi ha més diners es podrien més coses, i que diferents majories en podrien modificar unes altres, però la importància que té per a aquestes illes que s'hagi subscrit aquest pacte que dóna suport al Govern, suport que d'aquests escons de l'esquerra no li mancaran, sobretot per les fites que es pretenen assolir, que es pretenen obtenir, hem de manifestar la nostra satisfacció. S'acosta moltíssim a qualsevol projecte que des de l'esquerra es pogués fer, fins i tot amb una forma monocolor, d'un sol color, qualsevol govern d'esqueres o progressista. Progressista, jo som poc inclinat ja a parlar de progrés, una vegada que es té el Govern, no?

Hi ha dues o tres coses que sí que m'agradaria, per ignorància meva, per ignorància meva, que se m'aclarissin. Una, (...) interrogant que es va obrir en una intervenció que hi va haver ahir, en un debat que hi va haver en el Plenari sobre formació del professorat. Aquest curs passat hi ha hagut una laminació pràctica d'unes institucions, d'uns centres que hi havia a totes les illes, centres de professors i de recursos, que eren un poc les llumetes de referència per a grups de professors que volien actualitzar els seus coneixements o millorar la gestió dels centres públics i privats que hi havia a cada una de les illes. El número de persones que hi van fer feina el curs passat va disminuir, la quantitat de diners que hi havia per a aquestes despeses també va disminuir.

Segona. Em sembla que a Mallorca també, però a Menorca sens dubte en punt de referència és l'Escola d'Estiu, que va començar essent pràcticament un moviment privat, però al final de la seva història va estar molt lligada a la política que es feia des de l'Administració, perquè no es pot deslligar mai una escola, si és que vol tenir incidència sobre la societat, que estigui lligada amb l'Administració pública. M'agradaria saber si ha de funcionar tota sola. Ha pensat l'Hble. Conseller que és convenient donar-li suport?

Un altre bloc seria que, a l'espera de la promesa llei, o pla, o el que li vulguem dir, de formació permanent, un projecte d'educació d'adults com a una educació permanent, d'evolució constant, hem de constatar, primer de tot, que hi ha altres conselleries que tenen previst destinar diners, partides importants moltes vegades, a la formació permanent d'adults. Quan dic formació permanent d'adults tant em puc referir a col·lectius d'empresaris o de professionals com sindicals o d'altre tipus, perquè tot és formació d'adults. Són compartiments estancs o hi ha una mena de coordinació, per eficàcia de diners i per a utilització d'instal·lacions, d'escoles, instituts, etc., que ja estan fetes i que no s'empren el que s'haurien d'emprar?, segons el nostre criteri, que instal·lacions tan cares que estiguin tancades els caps de setmana i s'utilitzin només a hores, quan podrien tenir una altra funció de tipus social, òbviament, hi hauria d'haver aquesta coordinació.

I per últim es contempla en aquest pressupost una partida de 207 milions que amb un títol així un poc..., un poc important, diu: "Música, teatre i cinematografia", quan en realitat aquests 207 milions sembla que van directament a les despeses de l'orquestra o de la Fundació per a la Música, que la participació del Consell Insular de Mallorca i de l'Ajuntament de Palma, em sembla, de Ciutat, té presència i sembla que bons resultats quant a qualitat musical. Però, per tant, amb el teatre i amb la cinematografia que feim? I no és la cinematografia a la qual ha fet referència el conseller, de normalització lingüística, que és una bona idea i em sembla excel·lent, sinó que si hi ha intenció o manifestacions de tipus teatral en aquestes illes o cinematogràfiques, hi ha pensat..., hi ha possibilitats, perquè si no hi ha possibilitats idò no n'hi ha, no?, però hi ha alguna política definida, en aquest sentit?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Sr. Conseller, té vostè la paraula per contestar els diferents portaveus dels grups que donen suport al Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc voldria fer una consideració global als tres grups que han intervengut. Evidentment els he d'agrair el seu to d'adhesió a les meves paraules i al programa, al projecte de pressupostos que present de la Conselleria d'Educació i Cultura. Jo crec que és raonable que sigui així perquè, evidentment, aquests pressupostos responen a la voluntat d'anar desenvolupant aquelles línies que en matèria d'educació i cultura estan explicitades en el programa de govern signat pels vostres grups o pels grups aquí presents, de cara a la governabilitat d'aquesta comunitat autònoma de les Illes Balears durant els propers quatre anys. Per tant jo crec que és absolutament raonable que hi hagi aquesta sintonia, però a mi em satisfà confirmar-la, aquesta sintonia, no? Com és lògic m'hauria preocupat moltíssim que els pressupostos i els programes a què els pressupostos donen cobertura, poguessin ser percebuts com que se sortien del carril que han de seguir.

Ara faria un comentari a cadascuna de les tres intervencions. Evidentment no m'entendré en reiterar possibles valoracions que vosaltres heu fet, sinó que de cada cas esmentaré unes cosetes.

En referència a la intervenció del Sr. Miquel Nadal, a mi m'agradaria sobretot recuperar la darrera part de la seva intervenció quan, en referència a la cultura, ell ha esmentat -i jo crec que és així- l'honestetat per part dels que han fet aquests pressupostos perquè han augmentat determinades partides destinades a cultura que és ben possible que dins una cessió de les competències de la Comunitat Autònoma cap als consells insulars vagin cap als consells insulars. Evidentment jo crec que aquí hi ha un principi que jo intentaré practicar sempre, que és el de la lleialtat institucional i no enganar ningú, ningú, i crec que una cosa que s'ha de fer quan es plantegi el traspàs de determinats centres culturals, posem per cas, a les altres illes, el més lògic és que el Govern, juntament amb els consells, facin una avaluació real dels costos d'aquests centres i les seves mancances i després intentin arribar a un acord polític per veure qui i en quin percentatge cobreix aquestes mancances.

Jo crec que és molt malsà que passi el que ha passat tantes vegades, que és que quan es produeix una transferència sembla com que et llesves un maldecap de damunt i el passes a un altre. Jo crec que el que transfereix i el que rep la transferència han de ser còmplices per intentar resoldre el tema pressupostari o d'altre tipus que té aquell centre que ha estat objecte de la transferència. Crec que és una qüestió de principi i de lleialtat institucional que, evidentment, això queda clar. És evident que totes aquestes partides de despeses corrents que s'han incrementat enguany en uns milions de pessetes, això són despeses que es consoliden en el moment de plantejar la transferència d'aquests centres, entenc jo.

Ara també voldria aprofitar aquí la referència del Sr. Nadal per dir que a mi m'agradaria que es ressaltés la claríssima assumpció d'unes funcions concretíssimes en matèria de cultura que assumeix el Govern de les Illes Balears a partir dels pressupostos d'enguany. Les transferències als consells insulars es varen realitzar l'any 95, però durant l'anterior legislatura ha estat una mica confusa la responsabilitat del Govern balear i dels consells insulars a l'hora de fer política cultural, i jo he interpretat durant els quatre anys que el Govern balear se ha dedicat sistemàticament no a fer allò que li hauria correspost, que és promoció exterior de la cultura i foment dels intercanvis culturals entre illes, sinó que en bona mesura es va dedicar a fer política cultural competint amb els consells insulars, ja que feia coses de promoció cultural interna. Això és una cosa que jo he volgut evitar des del primer dia que som en aquesta cambra i ara tenc unes certes possibilitats de poder evitar-ho de veritat, i la veritat és que la primera reunió i fins ara única que vàrem fer a Eivissa el representant de la Conselleria d'Educació i Cultura, concretament el director general de Cultura, Sr. Pere Muñoz, i jo mateix, amb els responsables de l'àrea de cultura dels tres consells insulars, el Sr. Cecili Buele, la Sra. Fanny Tur i el Sr. Josep Portella, vàrem pactar claríssimament que entre el Govern i els consells hi havia d'haver unes relacions de cooperació, complementarietat, i una distribució claríssima de funcions d'uns i altres, i evidentment jo seré coherent amb aquest pacte i crec que corresponen al Govern unes coses, com als estats els corresponen unes coses enfront de les comunitats autònomes, com corresponen unes coses a la Unió Europea davant dels diversos estats: ésser capaços d'establir mecanismes de complementarietat entre les diferents instàncies administratives i no de competitivitat.

Jo he volgut aprofitar la referència que vostè ha introduït per aprofitar l'ocasió per explicar aquest pacte, per entendre'ns, que jo crec que és un pacte assumit per totes les bandes, i que evidentment a nivell pressupostari ja es podrà visualitzar.

En referència al Sr. Cecili Buele, més enllà d'altres comentaris que podria fer, a mi m'agradaria recuperar, a partir d'un element que ell ha introduït, una reflexió; no sé si la presentació dels pressupostos és un lloc massa adequat per a les reflexions però, mira, com que... El Sr. Cecili Buele ha detectat que una de les coses importants dels pressupostos d'enguany era aquesta ampliació de recursos humans i econòmics destinats al foment de la integració de la població nouvinguda, atenció a la diversitat, atenció a problemàtiques, per dir-ho d'alguna manera, de minusvàlues diverses, i jo abans, quan ho he comentat, he esmentat que hi havia unes partides i un personal important nou referit a això.

A mi, aquesta recuperació per part del Sr. Cecili Buele d'aquesta temàtica em du a introduir-ne una altra que crec que convé que comenci a ser objecte d'una certa reflexió, no tan sols per part de la Conselleria d'Educació i Cultura, sinó també per part de la Conselleria de Benestar Social, per part del Govern, per part de la societat. L'educació s'està carregant de funcions que en molts de casos corresponen més a àrees de benestar social, entenen-ho genèricament, que no a funcions pròpiament educatives. És evident que com que amb una perspectiva de societat cada vegada més complexa com és la societat de les Illes Balears, i amb una perspectiva de societat cada vegada més sensible cap a les problemàtiques dels sectors, diríem, que presenten alguna anomalia del tipus que sigui, els costos d'atenció a totes aquestes qüestions s'incrementaran i és evident que hem de començar a tenir clar que aquests costos són uns costos de govern molt més que estrictament d'àrea d'educació estricta, amb implicació d'altres conselleries. Jo crec que aquesta és una gran reflexió a fer perquè, si no, encomanem a l'educació cada vegada més funcions, responsabilitats, que en bona mesura haurien de ser més generalitzables com a responsabilitats i com a funcions. M'he permès aprofitar el guant que vostè ha llançat sobre aquesta qüestió per fer aquesta reflexió.

En relació a la intervenció del Sr. Tirs Pons, evidentment m'ha agradat que detectàs que entre la lletra i la música hi havia una correspondència i ha utilitzat una fórmula que diu "veritat política" que a mi m'agrada, i quan vostè ha utilitzat la fórmula "veritat política" evidentment jo l'he interpretada i l'he interpretada en base al fet que crec que aquests pressupostos i aquesta conselleria té un fet interessantíssim des del punt de vista particular meu a l'hora de valorar-lo, que és que la gent que ha assumit la responsabilitat de gestionar educació i cultura és una gent que no tan sols és professional del sector, i que com a professional en fa una gestió, de la Conselleria d'Educació i Cultura, sinó que és una gent que quotidianament "vivencialitza" l'educació i la cultura, i jo crec que això també es veu en els pressupostos i es veu en la manera com jo els he presentat i, contràriament a allò que alguns puguin pensar, que en política la "vivencialització" podria ser un pecat, o un inconvenient, o un defecte, jo m'atreveixo a dir ara, en confiança, de posar-la sobre la taula com a un valor.

Després vostè ha parlat de la formació del professorat i ha parlat de la referència als centres de professors i recursos i què passaria amb aquests centres de professors i de recursos. Jo aquí li diré una cosa de bon principi: és evident que per a l'aplicació del pla quadriennal de formació del professorat, els centres de professors i recursos són una peça absolutament decisiva i imprescindible, però si li sembla al final passaria la paraula a la Sra. Catalina Bover, directora general d'Ordenació i Innovació perquè li digui amb més detall el tema.

Respecte a la referència a les escoles d'estiu a Mallorca i Menorca, vostè ha dit que creia que per part de la conselleria hi hauria d'haver un suport. Jo li he de dir que l'escola d'estiu de Menorca i l'escola d'estiu de Mallorca varen ser objecte de visita i d'una salutació per part d'aquest conseller i alguns membres del seu equip perquè precisament valoràvem aquestes dues escoles, amb una llarga tradició, que han estat pedrera de reciclatge, pedrera de formació permanent, de noves innovacions educatives, com a pilars absolutament fonamentals per construir una educació de més qualitat, i evidentment a aquestes escoles d'estiu, al moviment de renovació pedagògica que hi ha darrere, feim comptes convertir-los en òrgans permanents de consulta i, a la vegada, feim comptes integrar-los en els òrgans col·legiats que sobre qüestions d'educació s'hagin de determinar.

Després ha sortit -vostè l'ha introduït- el tema d'educació d'adults i de formació permanent, per entendre'ns. Aquí em permetré passar la paraula al Sr. Jaume Gual, director general de Planificació i Centres, i al Sr. Bartomeu Llinàs, director general de Formació Professional i Innovació, i Inspecció, i li he de dir una cosa: evidentment el gran marc en el qual una part d'aquesta qüestió es podrà produir la coordinació, que ja s'està produint perquè el Sr. Llinàs ja fa coordinació amb la Conselleria de Treball i amb la seva direcció general corresponent, és aquest consell social de la formació professional que tenim previst que l'any 2000 es creï.

Respecte a la seva darrera part de la intervenció, 207 milions que apareixen etiquetats com a "Música, teatre i cinematografia", vostè em diu que els 207 són la Fundació Pública per a la Música, té tota la raó del món. De teatre i cinematografia no hi ha ni una pesseta. Però, alerta!, què passa en teatre? En teatre el Govern de les Illes Balears assumeix una funció, que és promocionar de cara a l'exterior el teatre, promocionar el teatre a nivell d'intercanvis culturals entre les Illes, aquesta és la seva funció; és possible, també, que les beques per estudis teatrals a realitzar fora de les Illes Balears; això és el que afectam en teatre.

I respecte a la cinematografia, jo diria que aquesta és la gran assignatura pendent de la política cultural de les Illes Balears. Fins ara hi ha hagut temptatives molt modestes, com pot ser el Consell de Mallorca, fets esporàdics com pot ser el Govern de les Illes Balears que va donar una subvenció per a la producció de la pel·lícula "El mar", d'Agustí Villaronga, però són fets esporàdics. Crec que una de les grans assignatures pendents és una política cultural d'audiovisual, cinematografia, video, que és un món culturalment capdavanter, un món que d'alguna manera marca en aquests moments el camí de la presència d'una cultura dins el món de la cultura, i en aquestes illes nostres, o bé per incapacitat política de plantejar-nos la importància d'aquest sector o bé per una mancança de pressupostos no hi ha absolutament o gairebé res fet. Seria hora que ens hi posassin tots plegats, Govern i consells insulars, i evidentment intentàssim que sigui possible que tota aquesta pedrera de gent jove que comença a haver-hi a les Illes Balears, molts dels quals ja han estudiat a centres de Catalunya, de Madrid, fins i tot dels Estats Units, han estudiat cinematografia, comencin a tenir un cert suport per part de les administracions públiques per poder fer qualque cosa més que un petit curtmètratge amb un milió de pessetes de pressupost. Seria absolutament imprescindible que això fos possible. Malauradament amb aquests pressupostos ara com ara encara no tenim nosaltres, com a conselleria d'Educació i Cultura, capacitat d'atendre-ho.

Ara, si li sembla, passàriem la paraula a la Sra. Bover. Sr. President, vostè li passa la paraula, no?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Bover, té vostè la paraula.

LA SRA. DIRECTORA GENERAL D'ORDENACIÓ (Catalina Bover i Nicolau):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Tirs Pons. Estic contenta que es preocupi o que faci explícitament una pregunta sobre els centres del professorat, perquè per a aquesta direcció general i també per a tot l'equip de la Conselleria d'Educació els centres de professorat són un punt de referència i de trobada, on tot el professorat pugui debatre les seves iniciatives i les seves necessitats de formació. A partir d'aquí, dir-li que donam suport, no només un suport moral, sinó també econòmic a tot el que sigui la formació del professorat, ja que pensam que és un dels instruments bàsics per a la qualitat de l'educació, per això, és cert que des del 96 hi va haver una retallada, no només en el nombre d'assessories en els centres de professorat, sinó també d'activitats formatives d'aquests centres, que va passar quasi bé de tres assessors de mitjana sobre centres de professorat tipus Manacor, tipus Inca, i el de Menorca i Eivissa, de 8 professors a 3 professors el 96. Actualment, podem dir que hi ha hagut un increment, a partir del 2000, a partir del setembre del 99, per tant del curs 99-2000, que hem tornat a les xifres del 95, quant a les xifres d'assessories. Podem dir que a Palma hi ha hagut un increment de 4 assessories, a Manacor, 2, a Inca, també 2, a Menorca, 3 i a Eivissa i Formentera, 3. Una d'aquestes, la d'Eivissa i Formentera pertany a l'extensió de Formentera, perquè va quedar vacant a causa que el perfil de l'assessoria no es va poder cobrir amb una persona dedicada exclusivament, i comparteix en principi activitats formatives amb una responsabilitat d'aula i també de fet.

Per tant, no només és en aquest sentit que pensam que s'ha de donar suport a les activitats formatives des del centre de professorat, sinó també pensam que és necessari que des dels serveis es donin una sèrie d'instruccions, d'elements i d'actuacions en global de l'actuació del professorat perquè és bàsic, per a nosaltres, mimar tot el professorat d'infantil, primària i secundària, com a motor de canvi del món educatiu.

M'agradaria concretar també una sèrie de xifres on s'especifica també des dels serveis de formació permanent del professorat, així com ha comentat el conseller, hi ha una partida per a activitats formatives que es canalitzarien des del Ceps, però també des del servei donam l'oferta d'unes activitats de formació organitzades directament des de la direcció general amb una quantia de 24 milions de pessetes. A més a més, hi ha unes activitats de formació que fomenten intercanvi dels professorats amb altres països, de 5 milions de pessetes, unes activitats de formació d'àmbit estatal on participen assessors i assessores tant del servei com del Ceps, amb 2 milions de pessetes, i també hi ha uns convenis de formació amb institucions que pensam que s'han de tenir molt en compte com la UIB, sindicats i patronals, amb uns 80 milions de pessetes. A més a més de l'increment que hem fet nosaltres per a enguany, que és d'un 30%, en relació amb el 96, amb la dotació només de manteniment del Ceps i, a més a més, de l'increment de personal, també s'han de tenir en compte aquestes altres activitats formatives més globals.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sr. President, ara podria parlar el Sr. Bartomeu Llinàs i el Sr. Jaume Gual, que ampliarien la meua resposta en un aspecte concret que és la formació permanent i ...

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Tenen la paraula.

EL SR. DIRECTOR DE FORMACIÓ PROFESSIONAL I INSPECCIÓ EDUCATIVA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, senyors diputats i diputades. Referent a la Direcció General de Formació Professional i Inspecció Educativa i referent a la pregunta que ha fet el Sr. Pons quant a Formació, hauríem de posar de manifest que aquesta direcció general ha iniciat un procés de contactes i de col·laboració, tant en diferents conselleries o específicament amb una conselleria i amb altres entitats, de tal manera que la formació no estigui tancada únicament i exclusiva a la direcció general o a la Conselleria d'Educació i Cultura perquè creim, des de la conselleria, que no és aquesta la nostra única funció, sinó que s'ha de donar peu a totes aquelles entitats i a d'altres institucions que també fan feina en aquest camp.

Per una part, bàsicament han tengut contactes amb la Conselleria de Treball i Benestar Social, concretament amb la Direcció General de Formació, pel que fa a temes de formació. Com sabem, és una direcció general que maneja molts de recursos de part del Fons Social Europeu i, per tant, fa una tasca concreta en temes de formació. Per això, ens hem posat en contacte per tal de redactar el que ha de ser l'esborrany del Consell de la formació professional de les Illes Balears, de tal manera que sigui una cosa consensuada entre les dues direccions generals i conselleries, evidentment, abans de plasmar-la en una normativa específica durant els propers mesos.

Per una altra part, també, tenim contactes assidus per a tot allò que fa als objectius que s'han de tenir en compte a l'hora de fer la formació específica, tant dins una direcció general com a l'altra, de fet, la direcció general forma part dels òrgans consultius de la Direcció General de Formació, de Treball, i ells de la nostra direcció general.

També s'ha de dir que la formació no està tancada únicament i exclusiva als aspectes merament institucionals, sinó que també, per part de la direcció general hem obert un ampli ventall de participació, mitjançant convenis amb altres institucions, podríem anomenar-ne algunes, entre elles les que formen part també d'aquesta formació, com pot ser el Consell Insular d'Eivissa, on el conseller es traslladarà divendres que ve per firmar un conveni de col·laboració amb aquest consell insular, i després també tenim altres activitats amb empreses, com poden ser empreses relacionades amb hostaleria, concretament a Alcúdia i a Formentera. També tenim relació en temes de formació amb Caritas a Menorca, amb Caeb i Pimem a Mallorca i a més establim, hem obert una altra via de participació amb el que suposa una homologació d'uns cursos específics muntats per Pimem i Comissions Obreres, de cara a un ampli col·lectiu, com és el de guarderies infantils, que, de fet, sortirà la resolució properament.

Amb això volia dir al Sr. Diputat que l'esperit de la direcció general i, en definitiva, de la conselleria, és un esperit no tancat, sinó totalment obert a col·laborar amb totes aquelles entitats que tinguin interès i, per una altra banda, vulguin participar amb la formació dels nostres ciutadans.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sr. Jaume Gual, director general de Planificació i Centres, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE PLANIFICACIÓ I CENTRES (Jaume Gual i Mora):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Pons. En relació al programa de formació de persones adultes, li vull dir que, com queda pal·lès als pressuposts, evidentment la conselleria continuarà amb els convenis que han estat en vigor l'any 99, que són 21 convenis signats, 18 amb ajuntaments, 1 amb el Consell de Menorca, 1 amb la Mancomunitat del Raiguer, i un altre amb la Mancomunitat del Pla, que evidentment han reportat 18.600.000 pessetes i que, com es preveu a l'any 2000, augmentaran i es faran més convenis.

L'educació d'adults està en aquests moments estructurada en una formació reglada, que consisteix en graduats escolars, preparació de l'alumnat per a formació professional de primer grau, per a accés a les proves per accedir a formació professional de primer grau i per obtenir el títol, que es diuen proves no escolaritzades, i després també preparen alumnes per a l'examen de majors de 25 anys. A més d'aquesta formació reglada, com saben, té una formació que podríem dir lúdica, més bé, on normalment hi participen persones majors, com poden ser brodats, macramé, gimnàstica, etc., que és per a entreteniment que casualment aquest tipus d'alumnat és el més nombrós dins els centres d'educació d'adults.

Llavors sí que hi ha, enmig, un altre tipus de formació, que seria aquesta formació permanent de la qual parlàvem, i que el meu company de la Direcció General d'Inspecció i de Formació Professional ha dit que estava lligada en certa manera amb aquests programes europeus que corren a càrrec també de la Conselleria de Treball a la Direcció General de Formació i Ocupació, que serien aquests programes que estan vists i programats de cara a actualització de la professió de les persones. Dins els centres d'adults és el col·lectiu menys nombrós, sí que el més nombrós és aquest lúdic, i en aquest moment nosaltres el que sí tenim clar és que la Conselleria d'Educació i Cultura, com a tal, ha d'anar a satisfer primordialment l'aspecte d'ensenyament reglat, que seria preparació per a títol de graduat escolar, majors de 25 anys i proves no escolaritzades, i també, que ja s'ha començat a posar en marxa en el curs actual, centres d'adults que imparteixen l'ensenyament d'educació secundària a distància, que es diu Espa. Aleshores, això considerem que és per a un col·lectiu que ja ha superat els 18 anys, normalment, gent que a un moment o a l'altre va ser despenjada del sistema educatiu per fracàs escolar, i és una necessitat peremptòria que a partir de les 7 de l'horabaixa pugui assolir aquell títol que no va poder assolir al seu moment perquè o retard escolar o altres problemes familiars que el varen impulsar a haver d'anar a treballar molt més prest

del que feia comptes i, aleshores, pensam que per aquí anirà un poquet la línia del programa d'adults que tenim implantat i que continuarem l'any 2000.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller i alts càrrecs que han intervengut. Sr. Pons, en torn de rèplica, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

No per replicar, sinó per reafirmar-me en una altra cosa, en la satisfacció.

EL SR. PRESIDENT:

El torn és de rèplica, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

No, no, per manifestar la satisfacció, perquè açò confirma la primera impressió que havia rebut abans, perquè l'orquestra, quan són molts els músics, ha de sonar bé, i ha sonat bastant afinada aquesta orquestra que tenim a Educació. Gràcies, Sr. President, per la seva benevolència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Joan Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Saludar, en primer lloc, el Sr. Conseller i el seu equip que avui ens acompanya, en nom del Grup Popular. Sr. Conseller, pot vostè imaginar que el meu to no serà tant d'adhesió ni la música serà tan celestial com la que vostè acaba d'escoltar, i no pot ser d'altra manera. En qualsevol cas, sap vostè del respecte que aquest grup en general li té, i aquest diputat en especial.

A mi m'agradaria començar aquesta intervenció del Grup Popular amb una paraula que segurament molt de vostès coneixen, i és que a Eivissa, quan hi ha molt de mal temps, i sembla ser que a aquest govern li agraden molt els símils marins, l'altre dia el president del Govern ens recordava, crec que era a València, dic que a Eivissa quan hi ha una gran tempesta i la mar porta fins a la platja distintes objectes que són de vaixells, o estris de pesca, o fins i tot pèrdues personals, i a això, se li dic "naufratx"; i quan jo era petit amb els meus companys anàvem a la platja a cercar "naufratx" i d'una manera molt especial buscàvem unes peces que els mariners empraven perquè les boies no se'n anassin al fons, millor dit, les xarxes, eren, són unes bolles verdes, vermelles, blanques que ens cridàvem molt l'atenció. Justament, idò, és en aquest "naufratx", a algunes peces d'aquest "naufratx", a què el Grup Popular farà esment en aquesta intervenció per boca meua.

La veritat, Sr. Conseller, és que jo esperava de vostè una presentació d'uns pressuposts amb una mica més de filosofia cultural, amb una mica més de to, diríem, acadèmic, fins i tot universitari, perquè de vegades, perdoni que li ho digui, m'ha recordat vostè un venedor d'uns grans magatzems que només ens ha parlat de milions, i milions i milions, i ens ha dividit aquests magatzems en tres pisos, en el primer pic ens ha venut Educació, en el segon, ens ven Cultura i en el tercer, ens ven Política Lingüística. Una cosa sí que li vull agrair, i és que no ha criticat massa el govern anterior, i en algun puntet de crítica que ho ha fet, intentaré demostrar-li que no és tant com vostès volen vendre en aquests moments.

He estat molt content que vostè digués que aquests pressuposts són els més elevats que té el Govern de les Illes Balears, i dir vostè de bell antuvi que no l'acusàssim de continuïsta, jo no l'acús de continuïsta, només l'acús que ha començat el seu discurs pràcticament amb les mateixes paraules amb què ho va fer el seu predecessor l'any passat, quan va dir: "Educació i Cultura són les conselleries que tenen més augment del Govern balear". Però, com deia aquell polític català, anem per feina.

I anem per feina dient que vostè ha afegit, ho repetesc, que no són uns pressuposts continuïstes, en canvi, llavors, ha reconegut vostè que s'ha fet una gran passa. Vostè que coneix molt bé l'etimologia de les paraules, sap que s'ha fet un grau, un grau de progrés, un pas de progrés, però si s'ha fet un pas, vol dir que aquest camí ja venia essent recorregut abans que vostè arribàs.

El primer pis, d'Educació, hem vist molt de projectes que vostè ens ha presentat i tant de bo que aquests projectes i constitució de tants d'organismes es vegin acompanyats per l'èxit, per al bé d'aquesta terra el Grup Popular ho desitja amb tota intensitat. Però vull concretar, perquè el temps passa, i quant a ensenyament no universitari, vostè en primer lloc ha parlat d'ensenyaments musicals, i amb aquests pressuposts, Sr. Conseller, aquí s'ha parlat molt de música, i jo sent que *La Balanguera* predomina sobre les cançons de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, per molt que vostè i el seu equip directiu s'esforcin a anomenar Formentera, Eivissa i Menorca cada vegada que poden, aquesta és la impressió que jo tinc, i aquesta impressió musical surt en primer lloc des de la primera pedra de què vostè ha parlat del Conservatori de Palma. No li diré jo quants de mils, o cents de milions costa aquest conservatori, diguem-ne de Mallorca, diguem-ne de Balears, que contrasten molt seriosament amb les goteres que té el Conservatori d'Eivissa per posar-li un exemple, ja sé que vostè dirà que l'edifici on hi ha el Conservatori d'Eivissa és propietat del Consell Insular i que no pot ser causant de les goteres que hi ha, encara que en aquest moment podem dir allò de *piove, porco governo*, i en aquest cas *porco governo* anterior.

Sr. Conseller, faci vostè tot el que ha de fer al Conservatori de Mallorca, però també faci tot el que els ciutadans d'Eivissa, de Formentera i de Menorca desitjam, per als conservatoris nostres. A mi m'ha donat una impressió negativa quan, una vegada més, he hagut de sentir de la seva boca allò que "Menorca i Eivissa hauran d'esperar". Sr. Conseller, Eivissa i Menorca i Formentera, per culpa de tots, porten segles i segles esperant, una vegada més, massa fort canta *La Balanguera* en aquest govern.

Centre de professorat, ja li han preguntat, però jo ho havia apuntat aquí perquè vegi que també hi tenia interès.

Educació d'adults, també hi han fet referència.

Quant a formació professional, ens agradaria que concretàs el consell de formació professional, quant als nous cicles per al 2000, que vostè ens ha anunciat, ens agradaria saber quins són, perquè els estudiants de les Illes volen saber quin futur proper els espera.

Quant a política de centres concertats, ens agradaria també que ens en fes una petita explicació.

I quant a edificis, vostè ha reconegut que a Mallorca i Menorca sembla ser que els problemes estan resolts per a un futur, i una vegada més hem hagut d'anar a Eivissa i vostè ha fet esment dels instituts de la Columina, de Sant Josep i de Sant Llorenç. Jo li vull recordar, referent a l'institut de Sant Llorenç que avui mateix, un company del pacte de progrés d'Eivissa i Formentera, un company seu, naturalment, el batle de Formentera, demana que els 250 metres que hi ha de protecció de les esglésies d'Eivissa i Formentera es vegin reduïts, es vegi reduïda aquesta distància. Per tant, si l'ajuntament de Sant Joan, modest, com vostè sap, d'escàs pressupost va fer un esforç per poder comprar aquest solar a un lloc que estic segur que ell pensava que era el millor per fer-hi aquesta ubicació, també està en les seves mans, si així ho desitgen, que aquests pocs metres que separen aquest radi d'acció que té el solar que ha comprat l'Ajuntament de Sant Joan per a l'institut de Sant Llorenç, tendria una solució molt fàcil, perquè jo dubt, Sr. Conseller, i és la primera vegada que ho dic, perquè esper dir-ho aquí en aquesta sessió tan solemne, dubt que aquell informe que va fer el Consell Consultiu a petició del que llavors era president de la Comissió del Patrimoni, que és aquest diputat que els parla, dubt que de la lectura d'aquest informe consultiu amb el qual es basa la presidenta i la Comissió del Patrimoni d'Eivissa i Formentera no es pugui fer aquest institut de Sant Llorenç, en qualsevol cas, si són 250 metres, si els seus mateixos, el batle de Formentera estima que es poden reduir aquests 250 metres, el que es pot reduir a Formentera també s'ha de poder reduir forçosament a Eivissa. I, per cert, no diguin més, com s'ha repetit tantes vegades que l'institut de Sant Llorenç no es fa per la proximitat que té al poblat de Balafi, es fa per la proximitat que té a l'església de Sant Llorenç, que són molt pocs metres. El radi d'acció i de protecció són 250, i aquest institut es vol ubicar, no li podria dir a quants de metres, en qualsevol cas m'arriscaria a dir que són més de 200 i que cal situar-se d'una manera molt estratègica perquè l'impacte ambiental que pugui fer aquesta construcció afecti negativament l'església de Sant Llorenç que es troba damunt un petit collet i que és el bé que s'intenta protegir. Per tant, aquest tema que tanta discussió porta a Eivissa, pot tenir una solució si hi ha voluntat política per trobar-la-hi, i jo crec que l'Ajuntament de Sant Joan i els al·lots d'Eivissa es mereixen que tots facem un esforç per no posar més entrebancs, com fa la impressió a voltes que es volen posar quan hi ha temes que han estat resolts per l'administració anterior.

En qualsevol cas, que a Eivissa hi hagi pocs instituts, que n'hi hagi menys que a Mallorca o a Menorca, no es pot culpar al Partit Popular, no teniem nosaltres les competències, les tenia el Partit Socialista, i de la mateixa manera que va cobrir les necessitats d'instituts a Mallorca i a Menorca, hauria pogut fer el mateix amb els instituts d'Eivissa i de Formentera.

Quant als equipaments informàtics que vostè deia que no hi havia pràcticament res, Sr. Conseller, ens veurem i conviurem quatre anys en aquest parlament, i jo li demanaria que, quan diu vostè una informació, que se n'assabenti del tot, perquè de vegades per una mala informació que li puguin passar, tal vegada no diu la veritat. Vostè ha dit que no s'havia fet res quant a equipaments informàtics als instituts i a les escoles, jo li puc donar una llista, si no la hi poden donar els seus col·laboradors, perquè sí que hi ha instituts, sí que hi ha escoles on l'anterior govern, el seu predecessor, havia dotat d'equips informàtics.

Quant a ensenyament universitari, vostè ha dit que a Menorca s'havien invertit 20 milions de pessetes, jo no vull ser la veu d'Eivissa que clama al desert, vull ser la veu de tots els meus companys del Grup Popular, però li recordaré que ens agradarà que hi hagi una equiparació en les despeses, i que si han donat 20 milions a Can Salord de Menorca, donin pareguda quantitat a Eivissa per a la biblioteca de (...) universitària que és una de les vergonyes d'aquella fita en la cultura d'Eivissa que va posar el Partit Popular, que va ser gràcies a ell i al president del Consell, que varen posar en marxa les extensions d'Eivissa i de Menorca.

Vostè diu que properament la universitat donarà a les extensions d'Eivissa i Formentera títols propis, ens agradaria saber quins són aquests títols propis. Diu vostè que aquest govern vol poder assumir i col·laborar amb l'edificació de moltes construccions a la UIB de les Illes Balears, compti, quan sigui per dotar econòmicament, per dotar la nostra universitat de tot allò que es mereix, compti amb el suport de l'equip popular, hi creïem tant en la universitat, sobretot aquells que han tengut la sort de poder-hi estudiar quan hi havia tants de problemes econòmics a tantes famílies, hi creïem tant en la universitat que la vàrem haver de reclamar perquè no ens la donaven per portar-la a Eivissa i a Menorca, i va ser el Partit Popular que la hi va portar. Així ho testimonia una placa que hi ha posada a l'entrada de l'extensió universitària a Eivissa. Per tant, aulari a Mallorca, sí, biblioteca per a la universitat de Mallorca, també, tot el que faci falta per als nostres joves, però no oblidin les extensions universitàries d'Eivissa i de Menorca, i alguna solució s'hauria de trobar també per a Formentera. Tal vegada una solució seria la que en principi es va adaptar per a Eivissa i per a Menorca, que era la videoconferència, una videoconferència que els seus antecessors o els seus companys avui de pacte de progrés la varen criticar a més no poder, i que ara obrin les portes a la universitat oberta de Barcelona, quan el sistema de fer arribar l'ensenyament és exactament copiat d'aquell que ells varen criticar i quan demanaven la presència física dels professors, de la universitat a Eivissa.

Han parlat vostès que ajudaran les escoles d'estiu de Menorca i de Mallorca, i la d'Eivissa?, també en tenim una d'universitat d'estiu, i no he sentit que en digués res, tampoc no he pogut veure-ho en els programes, veig que algun director general seu fa cara d'estranyat, no senyor, la universitat o l'escola d'estiu d'Eivissa era una col·laboració Govern balear, Consell Insular, Universitat de les Illes Balears i alguna fundació privada, fundació privada, que llavors se'ns acusava que era una universitat del Partit Popular, quan molts dels conferenciants que iniciaven aquests cursos eren, li posaré el darrer cas, el Sr. Fèlix Pons, que no crec que del Partit Popular en sigui membre. Recordi, idò, aquest curs d'estiu que porta a Eivissa gent de tota Espanya, per assabentar-se un poquet més del que és la cultura universitària.

I quant a cultura pròpiament dita, ja sabem que les transferències les tenen els consells, però altra vegada, altra vegada hi tornam a ser, Menorca té un bon museu, Eivissa en té un d'obert, un altre de tancat que properament l'obriran, i Mallorca també té els seus, i Formentera? Sr. Conseller, ens hauria agradat, vostè que llegeix tant i que va formar part, a més, de la ponència que va elaborar i va fer la Llei de patrimoni, ja veig que amb aquest somriure ja endevina què li diré, per què no ha tengut unes parauletes per a Formentera?, crec que és la transitòria segona de la Llei de patrimoni que diu que en el termini de tres anys, i el temps passa, va passant, s'haurà de fer un museu a Formentera. L'equip anterior de govern havia treballat ja i hi havia hagut visites a Formentera per tal que el Museu Etnològic de propietat privada passàs a formar part del patrimoni de la comunitat autònoma, i també perquè no hi ha cap impediment que prohibeixi adquirir un solar perquè el dia de demà no puguem dir que ja no hi ha solars bons per a aquest museu de Formentera, ja sé que tenen temps, només li vull recordar.

Sr. Conseller, estam molt contents d'aquesta promoció exterior que vostès i el seu director general ens vol fer, però una vegada més, altra volta la veu de les illes petites, altra volta la veu de la modèstia, quan llegim retalls de premsa, veim que es faran convenis amb altres entitats de fora de Balears, però en aquestes altres entitats es convidarà Estudi Zero, Iguana Teatre i Igon Teatre, sap vostè d'on són aquests grups de teatre?, el grup de teatre de l'Escola d'Arts i Oficis, el grup Amateur de teatre, el grup del Ca Nostra, el grup de Santa Eulària, els grups que hi a Menorca no mereixen també una petita atenció per part d'aquest govern? Realment, *La Balanguera* continua sonant a base de bé.

Quant a la Fundació pública per a la música, hem de reconèixer que fa molts d'anys, alguns anys que existeix aquesta fundació i que a Eivissa no havia vingut mai, mai, va haver de ser el Partit Popular que va aconseguir que vengués l'Orquestra Simfònica una vegada a l'any, generalment devers el 12 d'octubre, i un any va venir acompanyada de la Coral Universitària, etc., etc. Ens agradaria que, així com ha fet l'equip de govern del Consell Insular, que ha demanat que anàs també a Formentera, un altre problema serà l'Orquestra Simfònica a Formentera, on podrà actuar, perquè si ja tenim problemes gravíssims a Eivissa que no cap ni dins la catedral, i espera habilitar la meitat de l'església més grossa que tenim, que és Sant Domingo, o s'ha de portar al Palau de Fires, ja veurem a Formentera on podrà actuar, però, en fi, això són *peccata minuta* comparat amb el desig que sentim a Eivissa de poder escoltar la bona música.

I quant a sa Llonja, és una pena que hagin de tancar-la, necessita reparació, però tal vegada aquestes magnès, magníssimes i magnífiques exposicions que es fan a la Llonja, que n'ha vist cap vostè a Eivissa o a Menorca?, molt poques, l'única gran exposició que jo he vist on hi va col·laborar el Govern es deia "Set segles fa", res tenia a veure amb aquestes exposicions que es feien a Mallorca, a la Llonja, i que el Govern ens va ajudar, després de molt demanar-li. Sr. Conseller, faci el que hagi de fer perquè les grans exposicions que es porten a Mallorca també arribin a les illes petites, també ens agrada poder beure de la font de la cultura.

I, perquè no es quedi sense cap pregunta, i fins que el president em talli la paraula, li demanaria que m'explicàs vostè més concretament, així m'ho han passat els meus companys de grup, contestes a aquestes preguntes, quines beques hi ha per al conservatori d'alumnes de Menorca, d'Eivissa i Formentera?

Quin serà el foment del coneixement cultural de cada illa per part dels escolars?

Com s'arreglaran per fer més inversions reals el Museu Arqueològic d'Eivissa?

Quan es crearà un arxiu oral de les Illes Balears en coordinació amb els consells insulars?

Quan es faran unes transferències als consells insulars per assenyalar de manera estàndard els béns d'interès cultural?, encara que a Eivissa ens hi vàrem avançar i el Partit Popular va assenyalar tots els béns d'interès cultural que hi ha a Eivissa de la seva pròpia butxaca. Però ara ens agradaria que també hi hagués una petita ajuda del govern cap a aquestes senyalitzacions de Mallorca i de Menorca, perquè, en aquest cas almanco, Eivissa va endavant, miri per on, ja començam a fer alguna cosa.

També m'agradaria molt l'elaboració i divulgació de la toponímia menor del conjunt de les Illes Balears.

També m'agradaria molt, ens agradaria molt, un suport a les televisions que donin programació exclusivament en català, perquè alguna que fa cosa en castellà, de molt bon grau ho faria tot el català, si tengués ajut del Govern.

També ens agradaria que s'aclarissin definitivament les ajudes que es donen als joves de Menorca i d'Eivissa i Formentera que pertanyen a l'Orquestra Jove de les Illes Balears.

També ens agradaria que hi hagués alguna transferència per a la creació d'un museu etnològic a Menorca, l'única illa de les Balears que no en té, l'única illa de les Balears que no en té.

Ens agradaria que pitjàs, ja li ho havia recordat, per al museu de Formentera.

I també que pitjàs en allò que l'altre dia vàrem debatre tant, en la biblioteca pública de Formentera.

Que es fes un pal d'inversions i desenvolupament del patrimoni històricoartístic.

Que hi hagués una reposició de les biblioteques de Mallorca i de Maó. A Eivissa, com vostè sap, no en tenim. L'altre dia va haver-hi un gran debat aquí baix, en el Parlament. M'agradaria que ho tenguessin en compte i que hi pitjassin.

M'agradaria també que s'ajudàs Ciutadella a tenir el seu propi arxiu municipal.

Ens agradaria molt que es fes un centre cultural a Formentera, no n'hi ha, no n'hi ha.

I també ens agradaria molt que es pitjàs per l'escola de teatre.

Ens agradaria molt saber moltes coses. Vull agrair al president, que s'ha sentit generós a l'hora de donar-me el temps, però crec que l'únic grup, el popular, que li fa, com és lògic, oposició es mereix aquest temps que el Sr. President li ha donat, i ara també es mereix unes respostes a tot allò que nosaltres hem demanat.

Encara que em deixava aquí una petita pàgina, que és de normalització lingüística.

I li vull fer un retret, Sr. Conseller, vostè diu que enguany, de veritat, de veritat, es gastaran aquestos tres milions de pessetes en normalització lingüística. Jo no sé a què es refereix això de dir que de veritat, si es refereix, vostè, a unes manifestacions que consten en aquest *Diari de Sessions* d'un diputat d'un altre grup que no era el popular, allà on ens va acusar de tantes coses, mentides que ens acusen, a qui hem governat durant un temps, que va dir que els sous que per a normalització lingüística s'havien destinat a algun ajuntament d'Eivissa, s'havien dedicat a canviar les teules d'un edifici que és bé d'interès cultural. En aquell moment, ho vaig negar rotundament. Solemnement, ho neg ara també. I no val que diguin que havíem fet programes ni de ràdio ni de televisió amb sous de normalització lingüística, perquè és ben cert que en vàrem fer, i vostè, Sr. Conseller, em creurà o no em creurà, però aquells sous que gastàvem en normalització lingüística, en programes de ràdio i en programes de televisió, que eren dirigits des de la Conselleria de Cultura, ho fèiem, i li ho jur per la meua salut, amb l'únic objectiu que la normalització lingüística arribàs a tots els racons d'Eivissa i Formentera.

I és més...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li deman que acabi.

EL SR. MARÍ I TUR:

Ja acab, Sr. President.

Res més, Sr. Conseller, que aquestos mateixos programes que fèiem des de la Conselleria de Cultura, a mi em pareixeria perfecte, n'estaria contentíssim que la mateixa consellera, que és qui ha de ser la portaveu de la cultura d'Eivissa, qui ha de ser la protagonista de la cultura, fes el mateix, segurament ho faria millor, que el seu predecessor.

Per tant, acab, només vull desmentir una altra notícia que ha donat vostè, que el Govern anterior no era *proclive* - no crec que existeixi aquesta paraula en català- a assistir a fòrums, i només li'n posaré un exemple: aquest diputat que li parlam en nom del Govern, no ho sé, o del Parlament, no me'n record, perquè ja deu fer cinc o sis anys, va assistir a molts mils de quilòmetres de Palma a un fòrum, on es tractava ni més ni menys que de la difusió de la cultura de les Illes Balears, a molts mils de quilòmetres de les Illes Balears.

Per tant, quan es diu una generalitat, almanco s'hi han de posar algunes excepcions.

No voldria haver-lo molestat, Sr. Conseller, accepti aquesta intervenció del Grup Popular com un desig per millorar la cultura de totes les Balears, en general, i dels més pobres, culturalment, en particular.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula per contestar.

Jo només els vull recordar que a les 12.30 s'havia convocat la compareixença del conseller d'Hisenda, així que, per favor vagin abreujant.

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

Sr. Joan Marí, vostè ha dit que el seu to no seria tant d'adhesió ni tan celestial com el dels anteriors, té la seva lògica absoluta, ara, a mi no m'ha desagradat que el seu to no fos tan d'adhesió ni tan celestial, sinó que el que m'ha desagradat és que hagi construït tot el seu discurs sobre el greuge insularista, sobre una reivindicació absolutament parcial de la cultura, de l'educació, a les Illes Balears, cosa que no sé com pot ser encaixada pels components del Grup Popular d'aquest Parlament, que, si no hi vaig equivocat, són 16 els que representen l'illa de Mallorca i no sé quants més que representen l'illa de Menorca.

La veritat, crec que això és el Parlament de les Illes Balears i s'ha de procurar tenir una visió més globalitzada, més interconnectada a totes les coses.

Em diu que s'esperava una intervenció més filosòfica, més universitària, més acadèmica, jo, encara que sigui universitari, professionalment, en aquest moment, la veritat és que tendesc a l'abrandament mediterrani i a la disbauxa expressiva, i això forma part del meu tarannà personal, del qual no pens prescindir; fins i tot, quan faig de professor universitari, ho faig d'aquesta manera; per tant, no es molesti, no és que hagi adoptat un paper avui diferent al meu habitual.

D'altra banda, ja he dit que creia que enguany els davantals explicatius de les diferents partides que apareixien en els pressupostos eren infinitament més detallats i més extensos que no ho havien estat anys anteriors, i, per tant, la possible "filosofia" que vostè em demana, jo crec que, d'alguna manera, és perfectament localitzable en aquesta literatura descriptiva dels mateixos pressupostos.

Després, em parla que, evidentment, vostè tenia previst acusar-me de continuïsta, jo li he dit que no em sap gens ni mica de greu, jo sé que les administracions públiques són hereditàries sempre de les anteriors, i vostè em diu que el camí ja estava iniciat quan jo hi he arribat; evidentment, i jo li he dit que ja estava iniciat per a bé i per a mal, estava iniciat per a bé i per a mal, i jo, que som relativament modest, el que intentaré és, anant per aquest camí, el camí de l'educació i la cultura a les Illes Balears, introduir aquells retocs, aquelles millores, aquells elements caracteritzadors d'una política diferent a la que varen fer vostès els 16 anys anteriors.

Parlem ja del greuge insularista i dels fets concrets amb què vostè l'ha pretès documentar.

Ha començat amb el tema de l'ensenyament musical, i aquí ha estat quan ha fet una frase, interessant, que és que, en aquest parlament meu i en aquests pressupostos, només hi sona la música de La Balanguera. Jo li puc assegurar que hi sona la música de l'himne inexistent de les Illes Balears, en aquests pressupostos i en aquesta exposició meva que jo he fet.

Per començar, em diu quants de milions costa el Conservatori de les Illes Balears i on són es conservatoris de Menorca i d'Eivissa. Vostè hauria de ser qui respongués aquesta pregunta, perquè el mèrit que hi hagi un conservatori a Mallorca, superior, i el demèrit que no n'hi hagi cap a Menorca i a Eivissa, no és meu, és del Grup Popular, que durant 16 anys ha tengut l'oportunitat de fer un magnífic conservatori, complet, encara és incomplet, a Mallorca, i fer-ne una Menorca i un altre a Eivissa. Per tant, no em vull atribuir el mèrit que hi hagi un conservatori a Mallorca, però tampoc no m'atribueixi el demèrit que no n'hi hagi un a Eivissa i un altre a Menorca.

D'altra banda, vostè ja ho ha sentit, perquè ho he dit en el Parlament en una ocasió, com a mínim, i ho he dit als mitjans de comunicació, que jo crec que aquest Govern ha començat a fer la casa pels fonaments, que és com es fan les cases sòlides, en referència als ensenyaments musicals, i hem anunciat l'elaboració d'un pla d'ordenació dels ensenyaments musicals de les Illes Balears, en el qual se suposa que es configurarà una xarxa de possibles conservatoris de grau mitjà, conservatoris professionals, i la previsió amb la qual nosaltres treballam és que totes les dades objectives de nombre de matriculats, d'interès per la música, d'aproximació de l'oferta de formació musical, ens determinin que s'hagi de construir, que s'hagi de fer un conservatori de grau mitjà a Menorca i un altre a Eivissa.

Però, per favor, ens doni tres mesos més de temps per fer el Pla d'ordenació dels ensenyaments musicals. Que fem molta feina, i ens ret, la feina, però tampoc no feim miracles.

Aleshores, és evident que aquest tema dels ensenyaments, com a greuge comparatiu, francament, em sembla molt, molt, molt impresentable, molt poc substancial.

D'altra banda, vostè, Sr. Marí, té una capacitat, que no sé si es dóna en altres polítics quan han deixat de formar part dels equips que han governat o dels grups polítics que han governat, que a mi em sembla admirable. Té una capacitat per oblidar-se que durant 16 anys va formar part d'un Govern que va tenir infinites coses que no va fer que a mi, francament, em resulta, li ho he de dir, admirable, que tengui tanta capacitat d'amnèsia selectiva.

Jo no sé si és que té mala consciència pel que no varen fer durant 16 anys i ara defensar que es faci amb presses i a corre-cuita, evidentment, sense complir terminis possibles, que és el que fa d'ençà ha començat aquesta legislatura, o no sé per quina estranya explicació podríem trobar això.

És evident, Sr. Joan Marí, que, com a mínim, durant dos o tres anys d'aquesta legislatura, totes aquelles coses que vostè troba que hi manquen i que hi haurien de ser són responsabilitat seva encara, i, evidentment, vostè ho dirà moltes vegades, això, i jo li contestaré amb els mateixos termes tants vegades com faci falta.

Per un moment, s'ha sortit del tema dels consells insulars. Aquest tema el deixaré per al final, serà el menor, l'epifonema final de la meua intervenció, perquè ha estat el tractament que vostè ha donat.

Ha parlat dels edificis a Eivissa, per construir centres escolars. El Partit Popular en aquestes illes ha governat durant un any i sis mesos, amb plenitud, i set mesos, interinament, un mes més o dos mesos més, interinament. Durant tot aquest temps, a Eivissa, què ha fet el Partit Popular en matèria de construccions escolars? Ha començat un institut, l'institut de sa Colomina, i l'ha començat fa tot just dos mesos, aproximadament, encara que ja s'hi hagués col·locat la primera pedra fa aproximadament un any.

Jo tenc la sospita que un Partit Popular que es pren seriosament el tema de l'educació a Eivissa, en setze mesos podria haver fet més coses que les que hi ha fet el Partit Popular. Podria haver comprat solars, condicionar solars o convèncer ajuntaments, que tots són del PP, perquè posassin a disposició de la conselleria solars, podria haver encarregat projectes de construcció dels edificis. No ha fet això, ni amb instituts, ni amb escoles d'educació primària. En setze o disset mesos, un sol centre, sa Colomina, i ara em treu el tema del solar que havia de servir a Sant Llorenç de Balàfia per construir un institut en el municipi de Sant Joan de Labritja, a la zona nord de l'illa d'Eivissa.

Però vostè no es recorda que encara era president de la Comissió de Patrimoni d'Eivissa un mes abans que entràs aquest projecte a la seva comissió i, per tant, hauria tengut temps més que suficient per reunir la comissió i, si vostè considerava que des del punt de vista patrimonial el tema podia passar endavant, l'hagués passat endavant?, i va deixar damunt la taula el tema, per tal que el resolgués la Comissió de Patrimoni constituïda després de les eleccions, la qual, amb uns criteris més proteccionistes del patrimoni d'Eivissa, va decidir que no era un solar adequat perquè l'impacte de l'institut hauria estat negatiu sobre l'església de Sant Llorenç de Balàfia. Joestic segur que és així perquè he estat en el solar, l'he vista bé, la perspectiva de la situació del solar en relació amb l'església. Aleshores, vostè diu totes aquestes coses?

A mi, les declaracions del batle de Formentera, no ho sé, és una qüestió del batle de Formentera.

Igualment que tenc molt clara una cosa. Evidentment que la Conselleria d'Educació i Cultura no ha d'interferir per res en les decisions que en matèria de patrimoni pugui prendre el Consell d'Eivissa, no en faltaria d'altra, és absolutament sobirà, el Consell d'Eivissa, i la seva Comissió de Patrimoni, per decidir sobre aquestes qüestions.

Per tant, no convertim aquest tema en un problema perquè vostès varen tenir setze mesos llargs per trobar solars adequats, vostè va tenir mesos de temps per aclarir si era vàlid o no aquest solar per construir-hi l'institut.

Després ha passat a un altre tema, també de greuge insularista. Si hem donat 20 milions de pessetes a can Salord, donin-ne 20 a la biblioteca de l'extensió universitària. A mi, aquestes coses, em perdonarà em deprimeixen. Es tracta de donar els milions a qui els necessita, i resulta que a Eivissa n'han necessitat 53 per a l'escola d'hostaleria, que, a més a més, acaba, per iniciativa del director general d'Universitat i meva, per ser inclosa, integrada, dins la Universitat de les Illes Balears, cosa que podria haver succeït fa més d'un any, si no hagués estat per la deixadesa de l'anterior Administració educativa. A can Salord, 20 milions de pessetes, allà, 53.

I Eivissa, no es preocupi, passarà comptes al final, i a Eivissa tocaran més inversions, probablement, percentualment, que a cap altra illa, perquè té més necessitats, no perquè aquí hàgim d'empatar, si tu em dones un cromó, jo te'n don un altre. Se suposa que som al final del segle XX i que els administradors són gent rigorosa, i la gent rigorosa, evidentment, dóna les coses a qui les necessita i a qui està justificat que les tenguí.

Per tant, biblioteca de l'extensió universitària d'Eivissa, fa quatre mesos que hem arribat, ens doni una mica de temps per resoldre tots els problemes. Jo em veig capacitat, juntament amb l'equip i els grups que ens donen suport per resoldre'ls quasi tots, però, per favor, ens doni una mica més de tres mesos per arreglar totes les coses.

Després em surt amb el tema de les extensions universitàries, educació a distància, és un tema en què nosaltres pretenem fer feina, a veure què es pot fer en aquest aspecte, i, evidentment, ha sortit el tema de les ofertes educatives pròpies de la Universitat, de les extensions, de les extensions de Menorca i d'Eivissa. Enguany es destinen 25 milions de pessetes a poder cursar el títol propi de telemàtica i d'informàtica, amb vista a les extensions de Menorca i d'Eivissa, per exemple.

Però enguany, com que nosaltres no volem improvisar, si pot ser, i a posta, abans de fer una cosa i prendre una decisió ens donam un temps de reflexió i de consulta, i enguany tenim prevista una cosa, que és Universitat, Conselleria d'Educació i Cultura, consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera fer un plantejament rigorós, tranquil, sobre què han de ser les extensions universitàries, això ho farem enguany, i d'aquewsta reflexió, segurament es derivaran responsabilitats pressupostàries, però, per favor, no improvisem, farem les coses amb rigor.

Em diu que tenen una escola d'estiu a Eivissa. Per favor. Estàvem parlant d'escoles d'estiu destinades a mestres, a la seva formació, a mestres propis de les illes'. És a dir, l'escola d'estiu, la Universitat d'Estiu d'Eivissa no té res a veure amb l'escola d'estiu de Menorca i de Mallorca. Si vostè em diu que seria convenient que a Eivissa es fes una escola semblant a les que es fa durant l'estiu a Menorca i a Mallorca, jo li diré que ara mateix, crec que sí, i l'Administració hi ajudarà; si vostè em diu que seria convenient que la Conselleria d'Educació i Cultura ajudàs la Universitat d'Estiu d'Eivissa, per ventura sí que seria adequat, no ho sé, per ventura sí, però, en qualsevol cas, no ho mescli dins el mateix sac, que això és mesclar pedres amb melons, això és mesclar pedres amb melons, i les pedres i els melons no sumen.

Menorca té un bon museu, diu vostè. Eivissa, pareix que no en té. També té un bon museu, també té un bon museu, però, en un moment determinat, ha parlat de manca d'inversions en el Museu d'Eivissa, la mateixa manca d'inversions que hi ha a la totalitat de museus de les Illes Balears i que aquest equip, director general de Cultura i jo mateix, fem comptes intentar quantificar i intentar parlar amb Madrid per veure si allò que varen transferir sota mínims ajuden a posar-ho mínimament en condicions, i ho farem.

I després em treu el tema del museu de Formentera. Miri, jo li he de dir que he parlat ja amb el batle de Formentera i amb el regidor de Cultura de Formentera, i els he recordat que a la Llei de patrimoni, aprovada a principis de l'any passat, hi ha una transitòria on, efectivament, s'encarrega el Govern que faci un museu a Formentera. Ho he fet, això, i ho he fet, encara que vostè sap la cara i les rialletes que vaig fer jo en el moment que vostè va dur la proposta, una mica en diria jo, d'imprevist i per sorpresa, fins i tot per als membres del seu propi Grup Popular que formaven part de la ponència de la Llei de patrimoni, perquè, evidentment, va fer aquesta cosa de la manera que crec jo que no s'han de fer les coses. La manera de fer les coses és, primerament, pensar-les, fer un projecte i després impulsar-lo.

Jo, al batle de Formentera i al regidor de Cultura de Formentera, els he dit que hi havia aquesta cosa pendent. I una cosa que hem fet és constatar la necessitat de començar a pensar com ha de ser aquest museu de Formentera i encarregar-ne el corresponent projecte. I quan hi hagi aquest projecte, serà el moment que el Govern, per compromís de llei, que deu ser l'únic cas de la història de la legislació universal, probablement, o dels pocs casos, haurà d'assumir aquest compromís.

Contents de la promoció exterior, diu vostè. Probablement es conviden grups mallorquins. Miri, això és absolutament fals. Hi ha un grup menorquí de teatre, La Clota, que forma part d'aquest grup, que forma part d'aquesta proposta. Les notícies de prems, lògicament, sempre són una síntesi, una selecció, del que s'hagi pogut dir. Hi ha un grup menorquí, La Clota, que entrarà en el circuit d'oferta teatral i hi haurà grups de música popular, de cultura popular, en general, pintors mallorquins, menorquins, eivissencs.

Ara, hem de ser conscients que, per poder formar part d'aquest projecte de promoció exterior, fan falta alguns requisits. Un requisit, per exemple, una certa dosi de professionalitat dels agents culturals que hi han d'intervenir. Si un grup de teatre ha de fer una gira per la península, probablement necessita uns actors i unes actrius mínimament professionals que no tenguin l'obligació de fer feina dilluns, dimarts, dimecres, dijous i divendres, i diumenge agafar l'avió i fer la representació allà on l'hagin de fer. Ara, en qualsevol cas, li puc assegurar que allò que nosaltres proposarem als consells insulars és que reforcin al màxim la capacitat d'actuació professional dels seus grups culturals i, d'aquesta manera, per tant, puguin participar molt més en aquests circuits que des del Govern es puguin impulsar amb vista a l'exterior o amb vista a intercanvis culturals entre illes.

Després em parla de la Fundació Pública per a la Música i diu que a Eivissa o havia anat mai, ara, darrerament, hi va un pic cada any. Miri, la Fundació Pública per a la Música té exactament deu anys d'existència. Durant aquests deu anys d'existència, la gestió, majoritàriament, ha estat responsabilitat del Grup Popular. Per tant, si vostè diu que ha estat mèrit del PP que aquests dos darrers anys l'Orquestra Simfònica anàs a Menorca i a Eivissa per primera vegada, també és un demèrit del PP que els vuit primers anys d'existència, l'Orquestra Simfònica no anàs a Menorca i a Eivissa i Formentera.

En qualsevol cas, li vull dir una cosa. Actualment tenim molt clara la voluntat que Menorca i Eivissa i Formentera puguin gaudir més vegades de l'Orquestra Simfònica, i això, vostè mateix ho ha esmentat, té dificultats objectives, però es tracta d'intentar resoldre aquestes dificultats objectives, i aquest conseller, com a president que és de la Junta Directiva de la Fundació Pública per a la Música, no dubtarà que ho intentarà.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li he de demanar que vagi acabant, perquè estam cometent una falta de consideració sobre els altres companys que esperen per començar la seva comissió.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, ho entenc perfectament, el que passa és que no puc deixar sense respondre moltes de les qüestions que el Sr. Mari ha plantejat, Sr. President, i estic ben segur que vostè m'entendrà.

Bé, hi havia el tema de les beques. Hem parlat de 85 milions de pessetes en beques. L'any passat se'n donaren 33. Majoritàriament, aquestes beques són per a estudiants de Menorca i d'Eivissa, perquè puguin cursar els estudis a la Universitat de les Illes Balears.

Coneixement escolar de les altres illes, és un programa que crec que s'hauria de fomentar i que dins el programa d'escoles viatgeres que té la Direcció General d'Ordenació i Innovació, particularment, crec que hauria de ser una prioritat el coneixement de les altres illes.

L'arxiu oral de les Illes Balears, la senyalització patrimoni, la biblioteca d'Eivissa, l'arxiu municipal de Ciutadella, de tot això, en faré un paquet.

A mi em pareix que hi ha un petit problema amb la seva intervenció, i és que, d'una vegada per totes, hauríem d'aclarir definitivament quines són les competències en cultura del Govern i quines són les dels consells insulars, perquè, és clar, aquí vostè em diu coses que crec que són claríssimament competència dels consells insulars; en algun cas, com és el cas de la biblioteca d'Eivissa, probablement, hi podem implicar, amb responsabilitat, l'Estat, i aquí voldria recordar una cosa, que crec que convé que sigui tenguda en compte, en els pressupostos d'enguany, si no hi vaig errat, hi ha un increment de prop de 3.000 milions de pessetes per a finançament als consells insulars. No és així? Aquest finançament, amb 3.000 milions de pessetes, als consells insulars, se suposa que també ha de servir per fer inversions en cultura, millora d'equipaments culturals i no sé quantes coses més.

I en el moment de transferir altres possibles coses que es transfereixin del Govern als consells en matèria cultura, és el moment que, altra volta, solidàriament, Govern i consells i, si importa, implicar-hi l'Estat, que jo crec que també hi té obligacions, perquè va deixar els museus com si fossin una espècie de ca mort, va deixar els museus com si fossin una espècie de ca mort, el Museu de Menorca és el més clar de tots, amb sis persones de personal, quan, realment, és un museu que ha requerit una inversió de prop de 500 milions durant 19 anys i ara el maten amb sis persones només de personal, és que l'Estat no en té gens, de responsabilitat, aquí? Idò, solidàriament, Estat, Govern i consells insulars s'han de plantejar aquestes coses.

Però, per favor, no presentin una llista de mancances en matèria cultural dels consells insulars i l'enviïn al Govern de les Illes Balears perquè les hagi de resoldre. El Govern de les Illes Balears es queda amb uns pressupostos de cultura que únicament afecten promoció exterior de la cultura, foment dels intercanvis culturals i gestió de centres culturals, res més, la resta és responsabilitat dels consells, i si els consells no tenen recursos suficients, consells Govern i Estat ens hem d'espavilar, conjuntament, per intentar resoldre-ho.

Bé, acabaré el capítol dels greuges i recuperaré dues o tres cosetes que vostè ha esmentat.

Aquí parlaré d'instituts i escoles. diu que no és ver, que he dit una mentida, que he dit que no es va fer res, jo he dit que es va fer una cosa, es va fer que es va fer el cablejat del centre de professors. Infimes, infimes. En qualsevol cas, l'expectativa creada amb l'Àula Bit, que em pareix que parla va duna inversió de 250 milions de pessetes, no va arribar ni als 25.

I qui farà la inversió informàtica serà aquest Govern amb aquests pressupostos, 170 milions de pessetes per arrencar.

Bé, ara em sembla que ja em retiraré, perquè encara tenc més coses per contestar, però...

Una darrera cosa, una darrera cosa, Sr. President.

Una cosa vull dir al Sr. Marí, que estic ben segur que ell, que és una persona que sabrà valorar les coses tal com són, tal com són, al final d'aquesta legislatura, si és que depèn d'aquest conseller i d'aquest equip de govern la Conselleria d'Educació i Cultura, els consells insulars mai no hauran estat tan tenguets en compte i les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera no hauran tenguert tantes aportacions, no perquè es vulgui fer cap tipus ni un de favoritisme cap a les illes de Menorca i d'Eivissa, sinó que es tractarà tothom igual i perquè a Menorca i a Eivissa hi haurà responsables en cultura que, probablement, tiraran de la màquina i permetran que els consells s'impliquin en determinades coses.

Nosaltres no fem res més que pensar en els consells insulars.

Llei del Consell Social de la Universitat, representació de cada consell insular. No hi era en el projecte de llei del Partit Popular d'abans. Consell Escolar de les Illes Balears, representació dels consells insulars. Consell de Formació Professional de les Illes Balears, representació dels consells insulars. Volem que els consells insulars tinguin veu i vot a tots els organismes. Consell Social de la Llengua, exactament igual, volem que els consells insulars siguin protagonistes a l'àmbit global de les Illes Balears, en el qual es prenguin decisions sobre coses diverses, i paeix que el Govern anterior no ho volia gaire.

I això no és res més que una visualització de l'interès per cada una de les illes que prendrà aquest Govern, un Govern, evidentment, que el que pretendrà també serà fomentar visions globals, ponts entre les illes i que les illes facin pinya per tal de plantar cara als adversaris reals, que no s'ubiquen a les Illes Balears, sinó que s'ubiquen a l'exterior a l'hora de plantejar qüestions de transferències, de competències, etc.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torn de contrarèplica, Sr. Marí i Tur, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, escolti bé aquestes paraules: és evident que el Sr. Conseller és de la família de les anguiles, es mou molt tranquil per entremig de les crítiques, o be com si hagués estat de viatge o com si fos sord; però bé, no passa res, cadascú té el seu estil. Que les recorda aquestes paraules? Si no estic mal informat, les va dir vostè l'any passat, en aquesta mateixa avinentesa, quan el seu predecessor presentava el projecte, vostè l'ha seguit fil per randa, ha seguit el sistema de l'anguila. N'ha sortit així com ha pogut.

Li demanaria, si fos possible, ja ho vaig dir al Ple, però sembla que és l'únic aferratall que tenen, han de parlar del passat. A un moment tan solemne com és aquest, que vostè presenta els seus pressupostos de Cultura, jo vull assumir tota la culpa, totes les mancances, totes les injustícies que hagi pogut jo cometre com a conseller de cultura d'Eivissa o que hagi pogut ser el meu partit al llarg de setze anys, vostè mateix diu que ha iniciat un camí per a bé i per a mal; o què es pensa vostè que al màxim d'aquí a tres anys, quan deixi de ser conseller, es pensa que els seus successors, si són d'un altre partit o d'un altre grup, com així esperam, no n'hi cantaran de mancances, no n'hi cantaran de rèquiems, no n'hi cantaran de defuncions, no n'hi cantaran d'injustícies? Si és possible o almanco ens diguin que tres o quatre anys, haurem de sentir cantar aquesta mateixa salmòdia, avui que es parla aquí tant de música.

Jo no he dit que Mallorca quedàs desfasada en cultura, al contrari, li puc dir una cosa: els meus companys de grup, quan em cerquen a mi com a portaveu, em donen tota la seva confiança, i encara ha d'arribar el moment, ni ara, ni abans, no sé en el futur, que em recriminin que jo demani més inversions per a Formentera, per a Eivissa i per a Menorca, perquè, senzillament, és de justícia. I diré més, si es fa veritat això que vostè diu, que d'aquí quatre anys els consells insulars de les illes menors seran els grans beneficiats, jo el felicitaré, jo li donaré les gràcies. Evidentment, que sí, vostè fa un esforç per portar aquestes illes endavant, el mateix esforç que amb mancances, amb dificultats, amb equivocacions varen fer els que el varen precedir, o es pensa vostè que és l'únic que té la veritat i que tot el que varen fer els altres estava mal fet i el que fa l'equip de govern és *la corte celestial*?

Vostè diu que Eivissa té un himne inexistent; sap per què té un himne inexistent?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Les Illes Balears tenen un himne.

EL SR. MARÍ I TUR:

A Eivissa ha dit vostè, a més, és igual, si ha dit les Illes Balears, jo he entès que era Eivissa; però aprofitaré aquesta avinentesa per fer-li una petita confessió: Eivissa no té un himne, i ho guard com a or en pany, per unes cartes que em va enviar En (...) i En Gómez i n'Enrique Fajarnés Cardona, els dos grans escriptors en llengua catalana i castellana respectivament, i d'aquí a uns anys, si la circumstància n'és evident les faré públiques aquestes cartes, si Déu vol.

Estic molt content que ja comencin a pensar amb el museu de Formentera, tan sols per això ja val la pena aquesta transitòria segona. Els meus companys de grup, tal vegada no ho sabien quan varen començar a fer aquella llei, però ho sabia l'únic que podia donar-me permís, l'únic, que era l'únic al que jo havia de comprometre amb una quantitat tan enorme, el mateix que supòs que els seus directors generals, no sé si vostè, quan han de fer alguna inversió forta, també li deuen consultar alguna cosa, i llavors vostè, tal vegada també, ho consulti amb el President del Govern, exactament el mateix que vaig fer jo.

Una certa dosi d'originalitat, ja em dirà vostè què entén per certa dosi d'originalitat a l'hora de presentar; què és que només hi ha originalitat a Mallorca, les altres illes en teatre no en tenim nosaltres d'originalitat? Diu vostè malament i està mal informat, no fa dos anys que ve l'orquestra simfònica a Eivissa, en fa més, més de dos i més de tres i crec que més de quatre, amb un esdeveniment cultural que deu ser tan bo que els successors del pacte de progrés l'han mantingut, que és Eivissa Clàssica; i això va ser una idea que va sortir del Grup Popular, una petició que vàrem fer a l'orquestra simfònica, i de la mateixa manera que va a Menorca a acompanyar l'òpera, doncs també a Eivissa a participar en aquest festival. Tan de bo que no vengui només una vegada, que n'hi vengui moltes, i a Formentera totes les que facin falta.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, se li acabat el temps.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, Sr. President, ja acab. I acab, Sr. Conseller, recordant-li que estam en la campanya de caçar tords, a Mallorca, amb filats, i a vostè l'he agafat avui; l'he agafat perquè totes les preguntes que jo he fet, absolutament totes, que vostès havien demanat al Govern de les Illes Balears, totes eren les que havien presentat tots els altres grups. Sí, senyor, aquí estan, aquí estan firmades, aquestes preguntes que jo li he fet aquí estan firmades pel Grup Socialista, pel PSM, per Unió Mallorquina i per Esquerra, les mateixes, les mateixes preguntes que jo els he fet aquí, la petició per a Ciutadella, la petició per a Formentera, la petició per a Eivissa, la petició per al museu de Formentera l'havien feta vostès, i aquí estan. Em permeti, Sr. Conseller, ha caigut vostè en la trampa dels tords i avui sembla que això és una intervenció d'animals, amb tots els meus respectes, perquè hem començat amb anguiles i acabam amb tords. Tan de bo que d'una cosa i de l'altra en poguéssim fer un bon bullit i que la gastronomia, que també forma part de la cultura, ens uneixi una mica més que no ens uneix la ideologia.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Marí, jo tenc un petit problema i és que no m'agraden ni les anguiles ni els tords, per tant em resultarà difícil entrar dins aquesta contrarèplica, però bé, ho intentarem. Així i tot, jo no tenc massa memòria però en tenc una mica, i quan jo vaig dir l'any passat al conseller Manuel Ferrer que havia fet d'anguila, poc més o manco, sí, vostè m'ho ha llegit, jo li contextualitzaré la frase, vostè l'ha descontextualitzada: jo li vaig dir al Sr. Ferrer que ell estava fent d'anguila quan el Sr. Ferrer, parlant del capítol de normalització lingüística, que va dir que hi destinava, em pareix, devers 300 milions de pessetes, quan ell ho explicava, deia: 240 milions de pessetes per a això, i jo li deia que em concretàs per favor les xifres, li demanava que fes allò que he fet jo avui, vostè ho ha sentit, no?; li demanava que fes allò que jo he fet avui, 50 per a això, 25 per a això, 15 per a això altre i el Sr. Manuel Ferrer continuava: 240 milions de pessetes, clar, és que el Sr. Manuel Ferrer no podia concretar, perquè allò era una borsa que havia de ser utilitzada per a assumptes diversos durant l'any legislatiu, durant l'any pressupostari del 99. Com que

jo no tenc assumptes diversos, sinó que tenc coses concretes, amb programes concrets ja elaborats per fer, puc detallar. Per tant, ja li dic, no m'agraden les anguiles, la veritat és que crec que tenen una rítmica interessant quan naveguen per s'Albufera o quan nedem per s'Albufera, no m'agraden, però ara ja li he contextualitzat.

El tema del passat. Jo no n'he parlat del passat, no, no, perdoni, jo només he parlat del passat quan vostè no ha tengut l'encert de tenir-lo en compta a l'hora d'exigir coses a aquest govern; clar, quan vostè demana a aquest govern que en quatre mesos faci, o en un any faci tot allò que no s'ha fet en setze anys anteriors, és quan jo li he recordat el tema del passat immediat, que, evidentment, és una llosa per tot arreu, tant per aquelles mancances que no estan cobertes com per a aquelles coses que s'han fet d'una manera diferent. A mi em recordaran mancances, miri, jo si aplec demà, d'aquí quatre anys o d'aquí dos anys i mig em recordaran mancances, per desgràcia meva me n'aniré frustrat quan jo me'n vagi, perquè pensaré molt més en les coses que queden per fer que en les coses que he fet. Sí, però a mi em passarà una cosa molt diferent a la que li passa a vostè i és que no em dedicaré tres mesos després a ja acusar als que m'hagin succeït a mi que no estigui fet el que jo vaig deixar fer, que és el que fa vostè.

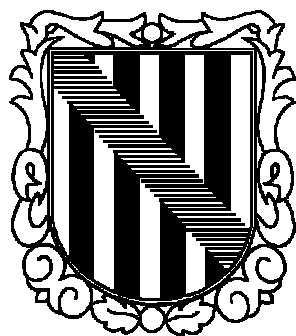
Després ve el tema de *La Balanguera*, miri, ho ha entès malament. Vostè ha dit que jo havia sonat l'himne de *La Balanguera*, ara li diré exactament què havia dit jo, i jo li he dit que no, que jo havia sonat d'acord amb l'himne inexistent de les Illes Balears, perquè les Illes Balears no tenen himne; la Comunitat Autònoma de les Illes Balears som l'única de l'Estat que no té un himne propi.

I després, i ja per acabar, jo el que li voldria dir és que em sembla admirable perquè vostè, la veritat és que em demostra fins al darrer minut que té més moral que l'Alcoyano, i evidentment, jo la gent que té més moral que l'Alcoyano sempre me mereix totes les admiracions que som capaç d'emetre. Per tant, enhorabona i conservi la moral de l'Alcoyano que té.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. I acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma